

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τὸ Τεύχος

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Λεωτὰ 25

ΕΤΟΣ Β'.— ΑΡΙΘ. 28

15 ΜΑΪΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ-ΝΙΚΗΣ, 11-ΑΡ.ΤΗΛ.997

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

Ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα νικητρίαὶ ομάδες τῶν Σκοπευτικῶν Ἀγῶνων. Οἱ ὄρθιοι εἶνε οἱ πρωτεύσαντες τῆς 3ης ομάδος Ἀθηνῶν, οἱ δὲ καθήμενοι εἶνε οἱ δεύτεροι τῆς 3ης ομάδος Ἀθηνῶν. Ἐκάστη δμάς ἔχει εἰς τὸ μέσον αὐτῆς τὸν ἀρχηγόν τῆς.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

«Ὅσῳ μᾶλλον ἰσχυρὸν εἶνε τὸ σῶμα τοσούτῳ μᾶλλον ὑπακούει εἰς τὰ κελεύσματα τῆς ψυχῆς καὶ ὅσῳ μᾶλλον ἀσθενὲς τοσούτῳ μᾶλλον ἀπειθαρχεῖ».

Ὁ ἔλλογος ἀθλητισμὸς εἶνε ἡ βᾶσις πάσης ἀνδροπροποδὸς ἀνατροφῆς διὰ τοὺς νέους· διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἀναπτύσσεται ἡ υἰεία καὶ ἡ σωματικὴ ρώμη ἐξ ὧν ἀπορρέουσιν αἱ ὑπέροχοι ψυχικαὶ ἰδιότητες τὸ θάρρος· ἡ αὐτοπεποιθῆσις καὶ ἡ ἀνδρεία.

Ὁ ἀθλητισμὸς ἐν Ἑλλάδι, δύναται τις νὰ εἴπη, εἰσήχθη δλόκληρος ἀπὸ τοὺς πρώτους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ 1895. Πρὸ τῶν ἀγῶνων τούτων ἐκαλλιεργεῖτο, ἐν μέρει, ἀλλ' ἀνευ πλήρους γνώσεως τῶν πραγμάτων, δηλαδὴ οἱ τε ἐπαγγελματικοὶ γυμνασταὶ καὶ οἱ φίλαθλοι δὲν εἶχον σαφῆ ἰδέαν περὶ τῆς συστηματικῆς καὶ ἐλλόγου δι' ἑκαστὸν ἀγώνισμα προπονήσεως ἀλλ' ἑκαμνον μό-

νον χρῆσιν, καὶ ἴσως κακὴν, τῶν φυσικῶν τῶν προτερημάτων.

Ἀπὸ τοῦ 1896 ὅμως, οἱ γυμνασταὶ καὶ οἱ αὐτοσχέδιοι ἐκεῖνοι ἀθληταὶ μας, συναναστραφέντες τοὺς ξένους προπονητὰς καὶ ἀθλητὰς καὶ παρακολουθήσαντας τὴν προπόνησιν καὶ τὴν ἐν γένει διαίταν αὐτῶν, ἀντελήφθησαν καὶ ἐσχημάτισαν τὴν πεποιθῆσιν διὰ τῆς μετέπειτα σπουδῆς καὶ μελέτης τῶν ἀθλητικῶν ζητημάτων ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς, ἵνα ἀναπτυχθῆ πρέπει νὰ στηρίζεται οὐ μόνον ἐπὶ τῶν φυσικῶν σωματικῶν ἀρετῶν τοῦ ἀθλητοῦ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς αὐστηρᾶς υἰγιεινῆς διαίτης καὶ προπονήσεως καὶ ὅτι ὅταν ἡ τέχνη αὕτη εἶνε λογικὴ καὶ μεμετρημένη φέρει σημαντικὰς ὠφελείας εἰς τὸν γυμναζόμενον, ἐνῶ τοῦναντίον ὅταν αὕτη εἶνε παράλογος καὶ ὑπερβολικὴ καθίσταται πρόξενος μυρίων ὀσων κακῶν εἰς τὴν υἰείαν τοῦ γυμναζομένου.

Καὶ ὅσοι μὲν τῶν γυμναζομένων ἤκουσαν τὰς συμβουλὰς τῶν πεπειραμένων γυμναστῶν τῶν καὶ ἠκολούθησαν,

τήν ἔλλογον καὶ μεμετρημένην ὑγιεινὴν καὶ ἀθλητικὴν διαίταν ἀνεδείχθησαν πάντες κράτιστοι ἀθληταὶ χρηστοὶ πολῖται κατόπιν καὶ τέλος στρατιῶται ἀνδρείοι.

Ὅσοι δὲ ἐκαλλιέργησαν τὸν ὑπεράγαν καὶ παράλογον ἀθλητισμὸν κατέστρεψαν μετ' οὐ πολὺ τὴν ὑγίαν των καὶ ἔγιναν ἀνίκανοι νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὴν Κοινωνίαν τὰς ὑπηρεσίας των.

Ὁ ἀθλητισμὸς ἐντὸς τῶν 23 τούτων ἐτῶν προήχθη ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδόσεων (records) ἀρκούντως, διότι ἐνῶ κατὰ τοὺς πρώτους ὀλυμπιακοὺς οὐδεμία ἐπίδοσις Ἑλληνικὴ ἠδύνατο νὰ παραβληθῆ μετὰ τὰς Ἑυρωπαϊκὰς καὶ Ἀμερικανικὰς τοιαύτας, σήμερον πολλὰ τοιαῦται οὐ μόνον συγκρίνονται πρὸς τὰς ξένας ἀλλὰ καὶ ἰσοδύναμοι εἶνε μερικαὶ δὲ τούτων καὶ ὑπερτεροῦσι.

Εἰς τὰς ρίψεις π.χ. (δισκοβολίαν, λιθοβολίαν καὶ ἀκοντισμὸν) ἔχομεν θαυμάσια records ὁμοίως εἰς τὸ ἄλμα τριπλοῦν, εἰς τὸ ἀπλοῦν ἀνευ φορᾶς καὶ εἰς τὸ εἰς ὕψος τοιοῦτον. Ἐκεῖ ἔπου ὑστεροῦμεν ὀλίγον εἶνε εἰς τοὺς δρόμους, ἴσως διότι δὲν εὐρίσκονται εὐκόλα οἱ κατάλληλοι σκελετοὶ καὶ ὄργανισμοὶ καὶ διότι δὲν γίνεται καὶ καλὴ προπόνησις. Οὐχ ἦττον καὶ οἱ δρομεῖς ἐβελτίωσαν σημαντικῶς τὰς ἐπιδόσεις των.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς προήχθη μὲν ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδόσεων, δὲν προήχθη ὅμως ὡς μέσον ἔθνικῆς διαίτης καὶ ἀνατροφῆς ὅπως ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ.

Τὰ αἷτια θὰ τὰ ἐξετάσωμεν προσεχῶς.

Ἄγγελος Φέτης

ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΟΜΑΔΩΝ

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅλαι αἱ ὁμάδες δὲν ἐργάζονται μὲ τὸν ἴδιον τρόπο, καὶ πρὸ πάντων αἱ ἀπόκεντροι. Οὔτε τοὺς ἴδιους πόρους ἔχουν, οὔτε τὰ ἴδια μέσα γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν προσκόπων μὲ τὰς ὁμάδας τῶν κέντρων. Μία ἰδιαιτέρα ὑποστήριξις καὶ ἐνίσχυσι αὐτῶν τῶν ἀποκέντρων ὁμάδων ἐπιβάλλεται.

Προτείνω τὸ ἑξῆς :

Κάθε καλὴ καὶ μεγάλη ὁμάς πόλεως νὰ παίρῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς μιᾶς—ἢ καὶ περισσότερες—μικρῆ καὶ ἀπόκεντρη ὁμάδα. Οἱ ἀρχηγοί, οἱ βαθμοφόροι καὶ οἱ πρόσκοποι αὐτῶν τῶν ὁμάδων μὲ τὴν ἀλληλογραφίαν θὰ ἀποκοτῶν σχέσεις, θὰ ἀνταλλάσσουν γνώμας, θὰ δίνουν καὶ θὰ παίρνουν πληροφορίας γιὰ τὴν ὁμοιόμορφον ἐργασίαν τῶν ὁμάδων των καὶ θὰ παρέχουν κάθε ὑποστήριξις καὶ ἠθικὴ ἐνίσχυσι αἱ πολλοὶ στοὺς λίγους, οἱ μεγάλοι στοὺς μικροὺς.

Ἔτσι ὑπάρχει βεβαία ἐλπίς ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας θὰ ἐνισχυθῆ, αἱ σχέσεις καὶ αἱ γνωριμίαι μεταξὺ τῶν προσκόπων θὰ πληθύνουν, τὰ παιδιὰ τῶν χωριῶν δὲν θὰ καθυστεροῦν στὰς γνώσεις ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν πόλεων, ἢ φιλοτιμία, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ αἱ φιλικαὶ σχέσεις θὰ ἀποσοβοῦν τὴν διάλυσι ἢ τὴν ἀπραξίαν τῶν μικρῶν ὁμάδων καὶ ὁ πρόσκοπις θὰ ξαπλωθῆ εὐρύτερα καὶ θὰ ριζώσῃ ἀσφαλέστερα ἀκόμη καὶ στὰ μικρότερα χωριὰ τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν ἰδέαν μου αὐτὴ τὴν ἔχει ἐφαρμόσῃ ἡ δική μου ὁμάς, ἡ 1η τῆς Μυτιλήνης. Πρὸ ἐτῶν εἶχα ἐνεργήσῃ νὰ ἰδρυθῆ μία ὁμάς στὸν Μανδαμάδο, ἓνα ἀπὸ τὰ προαδευτικώτερα χωριὰ τῆς Λέσβου. Διελύθη κατόπιν διὰ διαφόρους λόγους. Τώρα ἐφρόντισα νὰ ξαναἰδρυθῆ. Ἐπρότεινα στοὺς προσκόπους μου τὴν ἰδέαν τῆς προστασίας καὶ τὴν ἀσπασθῆκα μὲ ἐνθουσιασμό. Παρέχουν μὲ προθυμίαν κάθε πληροφορία, καὶ μὲ τὴν ἀλληλογραφίαν, μὲ τὴν συνεργασία, εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ αἱ σχέσεις θὰ συσφουχθοῦν καὶ οἱ προστατευόμενοι πρόσκοποι θὰ μορφωθοῦν πληρέστερα.

Θ. Χατζηγεώργης

Καθηγητῆς, Ἀρχηγὸς 1ης Ὁμ. Λέσβου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Πολὺ συγκινητικὰ τὰ μεστὰ πατριωτικῶν αἰσθημάτων γράμματα, τὰ ὅποια λαμβάνομεν ἀπὸ τοὺς γενναίους ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος τῶν διαφόρων μετώπων. Λυπούμενοι, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ὅλα λόγῳ ἐλλείψεως χώρου ἐν τῇ μικρῇ μας περιοδικῇ φύλλῳ, περιοριζόμεθα εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν μάλλον ἐπικαιρῶν.

Σήμερον θ' ἀναγνώσουν οἱ ἀγαπητοὶ μας πρόσκοποι τοὺς ἐνθουσιώδεις λόγους τοῦ καθηγητοῦ κ. Χρ. Μ. Ἐνισλείδου, στρατιῶτου τοῦ 1ου πεζικοῦ Συντάγματος τοῦ γνωστοῦ παλαιοῦ φίλου τοῦ Προσκοπισμοῦ:

«Μᾶς συγκινοῦν πολὺ, κύριε Γενιᾷ Ἐφορε, τὰ λίγα πλὴν μεστὰ λόγια σας, ποὺ ἀφιερώνετε «στὰ Παλληκάρια τοῦ Μετώπου» στὴν «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» καὶ μᾶς ἀπευθύνετε ἔξ ὀνόματος τῶν Προσκόπων τῆς γλυκειᾶς μας Ἑλλάδος.

Μᾶς συγκινοῦν, δὲν μᾶς κολακεύουν, γιὰτὶ γνωρίζομεν ὅτι προέρχονται, ἀπὸ καρδιὰ καθαρῶς Πατριωτικὴν καὶ ἀκραιφνῶς Ἑλληνικὴν, καὶ διότι ἀπευθύνεσθε πρὸς αὐτὰ τὰ πράγματα, πρὸς ὅ,τι πέριξ μας συμβαίνει.

Ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Δνειστέρου καὶ τὰς χώρας, ὅπου ἄλλοτε ἀνθηρὸς ἤμαζε ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι ἔθαλλον, ὡς εὐγενὴς προπαγάδα, διὰ νὰ μεταδώσουν τὰ φῶτα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, ἀπ' ἐκεῖνας τὰς χώρας, ὅπου τώρα μᾶς ἔταξεν ἡ γλυκεῖά μας Πατρίδα ὑπερασπιστὰς τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ πρὸ παντὸς τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ, σὰς στέλλομεν καὶ ἡμεῖς ἀντὶ ἀσπασμῶν τὰς νίκας τῶν ὅπλων μας καὶ ἀντὶ χαιρετισμῶν τὰς δάφνας, διὰ νὰ πλέξετε σεῖς οἱ Πρόσκοποι, ὡς ἰδεᾶται παντὸς ὅ,τι εὐγενεστέρου, τὸν Στέφανον τῆς Δόξης, καὶ στεφανώσητε σεῖς τὴν κοινὴν μας Μητέρα, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θ' ἀκουσθῆ καὶ πάλιν τὸ τῶν Σπαρτιατῶν :

«Ἄμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρρονες».

Μὲ πλήρη εἰς τὸ ἔργον σας ἀφοσιώσιν

Χρ. Μ. Ἐνισλείδης

T.T. 907.

Στρατιῶτης 1ου Πεζ. Σ.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΤΑΣΟΣ

Ὁ μπαμπᾶς: Πῶς πηγαίνει στὰ μαθήματα, Τάσο;

Ὁ Τάσος: Εἶμαι τρίτος στὴν τάξη, μπαμπᾶ.

Ὁ μπαμπᾶς: Γιατὶ νὰ μὴν εἶσαι πρῶτος;

Ὁ Τάσος: Γιατ' εἶν' ἄλλος πρῶτος...

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΑ ΒΟΪΝΑ ΤΟΥ ΣΠΟΡΤΣΙΚΟ

ΤΑΦΟΙ ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

Ήτο δειλινό όταν με τον αγροφύλακα του χωριού και τρεις φαντάρους ανέβηκα εκεί επάνω στο ύψωμα του Σπόρτσικο.

Μετ' αρκετή πορεία ανάμεσα κερασιών και αμπέλων φθάσαμε στο τομέα όπου μακρός και επίπονος αγών διεξήχθη μεταξύ ημετέρων και Βουλγάρων. Σειράι χαράκωμάτων, αβρίσ ασφαλείας, αποθήκαι πυρομαχικών, απειράριθμοι σειράι συρματοπλεγμάτων, τέλειοι αύλακες συγκοινωνίας, όλα αυτά δείχνουν την τελείαν διοργάνωσιν τής γραμμής ταύτης, τής οποίας ή υπεράσπισις είχεν ανατεθή στο ήρωικόν βδον Έλληνικόν Σύνταγμα.

Μπροστά μου βλέπω τὰ ψηλά βουνά τής Τζένας, όπου ο έχθρος είχε εγκαταστήσει παρατηρητήρια, στη χαράδρα δέ μέσα πέφτει τὸ χωριὸ τοῦ Σπόρτσικο, τὸ δύσμοιρο αὐτὸ χωριὸ, όπου οὔτε ἓνα σπίτι ἔμεινε σῶο ἀπ' τὸν φοβερὸ και ἔντονο βομβαρδισμό που διεξήγετο ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη.

Τὰ νερά εἶνε ἄφθονα, σὲ ἀρκετὰ δὲ αὐλάκια ρεῖει κρύο και δροσερὸ νερὸ δίπλα στὰ χαρακώματα. Ἀπ' ἐκεῖ ὕδρευοντο οἱ ἐκάστοτε κάτοικοι τής γραμμής ταύτης.

Ἀφοῦ ἐτράδηξα ἀρκετὲς φωτογραφίες, γιὰ νάχω γιὰ ἀνάμνησι τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ἀγώνος, ἤρχισα νὰ περιεργάζωμαι τὰ συρματοπλέγματα.

Ἐκεῖ κάτω ἦσαν ῥιγμένα ἀρκετὰ φανταράκια. Μέσ στήν παραζάλη τής Μάχης, και τήν ταχείαν προέλασιν, ἔμειναν ἀρκετοὶ ἄθαφτοι. Δίπλα σὲ πολλοὺς ἔκειτο τὸ Μάνλιχερ, σ' ἄλλους πάλι τὸ σακκιδιον με χειροβομβίδες. Τὰ ὀστᾶ των ἦσαν περιμαζεμμένα μέσ' στὰ φορέματά τους. Ὁ φοβερός φραγμὸς τοῦ Πυροβολικοῦ που ἔγινε ὡς φαίνεται κατὰ τήν ἐξόρμησιν ἔρριψεν ἀρκετὰ κορμιὰ ἐκεῖ κάτω. Εἶνε ἀρκετὰ ἀποτρόπαιος ἡ θέα, μ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ἀναγκάζομαι και ἐδῶ νὰ τραδήξω μερικὲς φωτογραφίες.

Μὲ προσοχὴν κατόπιν ἤρχισα τήν περισυλλογὴν τῶν ὀστῶν τῶν ἀγνώστων αὐτῶν ἡρώων. Ἐτοποθέτησα αὐτὰ ἐντὸς ἀντισκήνου και περπατώντας ἐπιστρέψαμε κάτω στο χωριό.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ μεγάλη και καλοκαμωμένη. ὅπως συμβαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στὰ Μακεδονικὰ χωριά, ἀλλὰ κι' αὐτῆς τὸ ἐσωτερικὸ ἔχει λεηλατηθῆ ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους.

Ἐκεῖ κάτω στὸν περίβολο τής ἐκκλησίας με δίχως Παπᾶ, ἐγὼ, ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ, μερικοὶ χωριάται και καμμιά δεκαριά φαντάροι τοῦ φυλακείου μου, ἀνοίξαμε ἓνα λάκκον ὅπου ὑπὸ τὸν πένθιμον ἦχον τῶν κωδῶνων τής ἐκκλησίας, ἐναποθέσαμε τὰ ὀστᾶ τῶν ἀγνώστων αὐτῶν ἡρώων ἐπιτελοῦντες οὕτω ἱερὸν καθήκον ἀπέναντι τῶν μορφῶν των.

Ὀλίγα ἀγριολούλουδα και ἓνας πρόχειρος ξύλινος σταυρός, θὰ σταματᾶ ἐκεῖ κάτω κάθε χωριάτη και κάθε ἐπισκέπη τοῦ χωριοῦ και θὰ προσκυνᾶνε, τὸ τάφον ἐκείνων που ἔπεσαν γιὰ τήν ἀπελευθέρωσιν τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τὸν βάρβαρο ζυγὸ τοῦ βουλγάρου, ἐκείνων που ἔπε-

ΑΝΤΙΣΗΨΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Ἀπὸ τὸ νέο ἐγκόλπιο «Ἀπαιτήσεις γιὰ Μαθητευόμενο Β' τάξεως» ποῦ ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς.

1. Ἡ ἀπλούστερη και πιὸ συνηθισμένη εἶνε ὁ βόρακας ἀν διαλύσωμε ἓνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ σὲ 50 δρ. χλιαρὸ βρασμένο νερό. Μ' αὐτὸ πλένεις τὸ στόμα σου δύο φορὲς τὴν ἡμέρα, κάνοντας συγχρόνως και γαργάρα.

2. Elixir dentifrice

Thymol	0,25 cent.
Alcool pur	100,0
Tinture d'Eucalyptus	4,0
Essence de menthe	1,50
» • de girofle	
» d' anis	

Ἀπὸ τὸ Elixir αὐτὸ θὰ ρίχνης λίγες σταγόνες και μέχρι 1/2 κουτάλι τοῦ γλυκοῦ σὲ 50—70 δρ. χλιαρὸ βρασμένο νερό. Πλένεις μ' αὐτὸ τὸ στόμα κάνοντας και γαργάρα.

Και τώρα ἄλλη μιὰ ἐρώτηση, σοβαρὴ κι' αὐτῆ: «Κοιμᾶσαι με ἀνοιχτὸ ἢ κλειστὸ παράθυρο;»

Θὰ μὸς ἀπαντήσης βέβαια, ὅπως και τὰ περισσότερα παιδιὰ, «με κλειστὸ τὸ χειμῶνα και με ἀνοιχτὸ τὸ καλοκαίρι».

Και σ' αὐτὸ πάλι οἱ γονεῖς σου φταῖνε, γιὰτὶ ἔπρεπε νὰ σὲ συνηθίσουν ἀπὸ μικρὸν νὰ κοιμᾶσαι μ' ἀνοιχτὰ παράθυρα χειμῶνα καλοκαίρι.

Ὡς τόσο τὸ κακὸ διορθῶνεται με λίγη καλὴ θέληση. Συνήθισε, και συνήθισε και τοὺς γονεῖς σου ἀκόμα, νὰ κρεπάζεστε καλὰ στο κρεβάτι σας και νὰ κοιμᾶστε με ἀνοιχτὸ παράθυρο, ἔστω και μισοανοιγμένο, γιὰ ν' ἀνανεώνεται ὁ ἀέρας τής κάμαρας' αὐτὸ θὰ πῆ ὑγιεινὴ.

Ἄν ἀκολουθοῦσαν αὐτὴν τὴν ταχικὴν τὰ Ἑλληγόποιά μας και οἱ γονεῖς τους δὲ θάχαμε τόσοσους θανάτους ἀπὸ φθίση στήν Ἑλλάδα.

Γιὰτὶ, σὰν προχωρήσης λίγο στοὺς βαθμοὺς σου θὰ μάθης, πὼς ὅλες τὲς βρωμερὲς αὐτὲς ἀρρώστιες τίς φέρουν κατὶ ζωύφια που τὰ λενε μικρόβια και που τ' ἀποφεύγει κανένας μόνον με τὸν καθαρὸν ἀέρα.

Γιὰ κῦτταξε αὐτοὺς που ζοῦνε στὰ βουνά, ξέρουν τί θὰ πῆ φθίση; Κῦτταξε τί χρῶμα ὑγείας ἔχουνε, ἐνῶ ἐκείνοι που ζοῦνε μέσα στις πολιτείες, τί διαφορά!

Τί θὰ πῆ αὐτό; Θὰ πῆ πὼς ὁ καθαρὸς ἀέρας εἶν' ἐκείνος που μᾶς δίνει δύναμη, ζωὴ, ὑγεία! Νὰ λοιπὸν τί ζητάω ἀπὸ σένα: Νὰ τὰ διαβάσης ὅλα αὐτὰ που σοῦ γράφω στοὺς γονεῖς σου και νὰ ἐπιμείνης πὼς δὲν ἐνοεῖς πιά νὰ κοιμηθῆς με κλειστὸ παράθυρο τώρα που γίνεις Πρόσκοπος και κατάλαβες πόσο βλάφτει.

Μὴ σὲ πείσσουνε πὼς θὰ κρυολογήσης.

Αὐτὴ ἡ ἰδέα δὲν εἶνε σωστὴ.

Φτάνει νᾶσαι καλὰ σκεπασμένος και σοῦ τὸ ἐγγυοῦμαι ἐγὼ πὼς δὲν κρυώνεις ποτὲ.

Σημ. Τὸ νέο ἐγκόλπιο πουλιέται 30 λεπτά. Στείλετέ τὰς παραγγελίες σας. Ἐκδοτικὸν τμήμα Σ. Ε. Π. Νίκης 11.

σαν γιὰ τὸ Μεγαλειο και τὴν Δόξαν τής Γλυκειᾶς μας Ἑλλάδος.

Σπόρτσικο 5-5-1919

X. N. H.

Ἐρ. Ἀνθ)γὸς Πεζ. Ἐνωμ)χης 4ης Ὀμάδ. Σ. Ε. Προσκόπων Ἀλεξανδρείας

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΕ 20 ΜΑΘΗΜΑΤΑ!

Πώς θα μάθετε να συνεννοησθε και να γράφετε ένα εύκολο γράμμα αγγλικά σε 20 Μαθήματα!

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

ΘΕΜΑ 14

You must not breathe through the mouth. How do you like my new suit? I don't think it fits you very well. — I wonder what is the matter with this child; it doesn't look very well this morning. — Tell John to take his raincoat with him for I think it is going to rain (θα βρέξει). — What are the ears for? — To hear with. — The nose is the organ of hearing. — If you want to have a clean mouth you must wash your teeth every morning when you get up and also (άλλω, επίσης) every evening before you go to bed. — How many theatres are there in Athens? Go downstairs and tell Mrs Hill that I can't see her right now (άκριβώς τώρα) for I am busy (μπίζε, απασχολημένος) with my English lessons. — Miss Hill says she will wait downstairs till (τίλλ, μέχρις ότου) you get through (τελειώσετε) with your lessons. — Which way shall we go now? May I go home now, sir? How many hours do you work in that office? (όφισ, γραφείον). — I work from nine to half past twelve in the morning and from four to seven in the afternoon, that is six and a half hours every day. — I am going to buy (μέλλων) a new hat; I don't like this one. — What is the matter with it? It is too narrow (του νάρου, πάρα πολύ στενό). — Did you see my father? No, sir, I did not. — We are going to have a good time out in the country this summer. — We shall go to the mountains. — What kind (τι είδος) of tree is that? It is an apple tree (μηλιά). — Let us go down into the garden and gather some flowers. — Come out; the rain is over (όβευρ, έτελειώσε); it is clearing up. — The sky is all clear now.

though, (δω) αν και, καιτοι, μ° όλον ότι και although (ώλδω)

unless, (ευνίε), εκτός εάν, αν δέν not... at all, καθόλου

till, untill (ευντέλ), μέχρις ότου, μέχρι, ίσα με (χρον.) as far as, μέχρι, ίσα με (τοπ.)

not... yet δέν... άκόμη.

Πρέπει να διακρίνετε τα δύο τελευταία στην αγγλική τότε σημαίνει χρόνο και τότε τόπο. Στην Έλληνική λέμε: Έλα μαζί μου ίσα με το σχολείο και λέμε επίσης: θα μείνω εδώ ίσα με μ' αύριο, αν και το ένα «ίσα με» εινε τοπικό και το άλλο χρονικό. Στην Άγγλική θα τα μεταφράσετε ως εξής: Come with me as far as the school (τοπ.) και το άλλο: I shall stay here till to-morrow (χρον.). Επίσης και σε κάθε άλλη περίπτωση να διακρίνετε στην αγγλική την τοπική από την χρονική σημασία της

λέξεως ή της φράσεως. Ούτω λέμε στην ελληνική: πόσο θα μείνης μαζί μας, και λέμε επίσης: πόσο σου στοιχίσε αυτή ή φορεσιά; Στην αγγλική θα πητε: How long will you stay with us? (χρον.) και το δεύτερον: how much did this suit cost (κόστ) you? κλπ.

this πληθυντ. these (δήξ) αυτοι κλπ.

that πληθ. those (δώς) εκείνοι κλπ.

thoroughly (θώρωλε) βαθειά, κατά βάθος

previous (πρήβειου) προηγούμενος, προωτήτερος

exercise (έγκζερσάιξ) εξάσκησης, άσκησης, θέμα

easy (ήξε) εύκολος, difficult (ντέφικουλτ) δύσκολος

dear (ντήαρ) άγαπητός, άκριβός, cheap (τσήπ) φτηνός

to study (στευδε) σπουδάζω, μελετώ.

How long does it take? Πόση ώρα χρειάζεται, πόση ώρα θέλει;

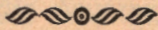
Το επίρρημα στην αγγλική το σχηματίζετε βάζοντας την κατάληξη ly εις το επίθετον, λ. χ. thorough (βαθύς) επίρρ. thoroughly, sure (δούαρ) βέβαιος, το επίρρ. surely, certain (σέρταιν), βέβαιος, το επίρρ. certainly. Όταν το επίθετο τελειώνει σε y τότε y μετατρέπεται σε i, ως easy, το επίρρ. easily, heavy (χέβι) βαρύς, το επίρρ. heavily. Όταν το επίθετο τελειώνει σε i διπλασιάζεται το i, λ. χ. beautiful (βιούτιφουλ) ωραίος, το επίρρ. beautifully, natural (νάτσιουραλ) φυσικός, το επίρρ. naturally, κλπ. of course (όβ κόρς) φυσικά, βέβαια.

ΘΕΜΑ 15.

You must not go on with this lesson unless you have learnt thoroughly well all the previous exercises. — You must never forget that time spent in studying is never time lost. — How long does it take you to learn each English lesson? I study each lesson one hour every day for a whole (χώλ, όλόκληρος) week, then I begin with the next one (το προσεχές, το άλλο). — How much do you think it will cost me to go and spend a week in Kefissia? I couldn't tell you; the only thing I know is that the hotels now are very expensive (εξπένσιβ, δαπανηρός). — I won't go to an hotel; I shall get a tent (τέντ, σκηνή) and camp (κάμπ, στρατοπεδεύω) somewhere (σομουέαρ. κάπου) outside (άουτσάιδ, έξω, απέξω) the place (πλέις, μέρος). — Then, of course, it is different; (δέφερεντ, διάφορος. it is different = διάφerei, άλλάξει), if you don't go to an hotel. — I don't think you will have to spend too much (πάρα πολύ) but where are you going to get the tent from? — Are you going to buy one? No, I am not; a scout will lend me one. — May I come with you? Yes, certainly; I 'm so glad that we shall go together (τουγκέδαρ, μαζί); you 'll see that we shall have a splendid (σπλένδντ, θαυμάσιος) time out there (θα περάσουμε θαυμάσια). — Don't you think (= do you not think) it is better to get our provisions (προβίξεν, προμήθεια) from here? Yes, of course, every thing is dearer out there. — What is the name of the new magazine (μαγκαζήν, περιοδικό) that you told me the «Scouts Life» («Η Ζωή των Προσκόπων») recommended (ρηκομέντ, συσταινω) to its readers? (ρήδεαρ, αναγνώστης). — It is called (to call, κόλλ, όνομάζω) the Greek Leaves; I heard that its publication (πευβλικέισεν, δημοσίευσις έκδοσις) has been postponed (to postpone, πωσιπών, άγαβάλλω) for some days. — Don't you think there

are too many magazines published (to publish, *πευλις, δημοσιεύω*) in Greece.

Μεταφράζετε τὰ θέματα αὐτὰ καὶ προσπαθῆτε νὰ τὰ κάμετε ἀγγλικά εἴπειτα μόνοι σας. Ὅλα τὰ μαθήματα μέχρι τῶν τελευταίων θὰ εἶνε μεγάλα. Τὸ παραπάνω φυσικά ἰσοδυναμῆ με δύο μαθήματα. Παρακαλῶ ὅσοι ἔχουν ἀπορίες νὰ μοῦ γράψουν ἐλεύθερα. Ὅσοι βρῆκατε βοήθεια ἀπὸ τὰ μαθήματα συστήσατέ τους καὶ εἰς ἄλλους καὶ πέστε τους πὼς σύντομα τὰ μαθήματα αὐτὰ, τελειοποιημένα καὶ με πολλὰ προσθήκες, θὰ βγοῦν σ' ἓνα φθνὸ βιβλίο. Ὁ Καθηγητὴς σας.

ΜΙΚΡΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΤΙ ΘΑ ΠΗ ΦΟΒΟΣ

Μία φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ἐγύριζε κάποιος χωριάτης καβάλλα ἀπὸ τὸ χωράφι του στὸ σπίτι του. Ἐξαφνα τὸν σταμάταει μιὰ κακομοῦτρα γρηὰ καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὴν πάρε μαζύ του στὸ χωριό.

— Ποιὰ εἶσαι ; τὴ ρωτᾶει ὁ χωρικός.

— Εἶμαι ἡ Πανοῦκλα, ἀποκρίνεται ἡ γρηὰ.

Ὁ χωρικός, τρομαγμένος, ἦταν ἔτοιμος νὰ πηδήσει ἀπὸ τὸ ἄλογο καὶ νὰ τὸ βάλη στὰ πόδια, ἀλλὰ ἡ γρηὰ τὸν ἔσταμάτησε.

— Τί φεύγεις, κακομοῖρη ; τοῦ λέει γελῶντας ἡ γρηὰ πὼς δὲν μπορῶ νὰ πάω στὸ χωριὸ καὶ χωρὶς ἐσένα ; Μονάχα ποῦ θὰ φθάσω λιγάκι ἀργότερα. Μὴν εἶσαι ἀνόητος λοιπὸν καὶ πάρε με μαζύ σου. Εἰς ἀνταλλαγὴν ἐγὼ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ μὴ πειράξω οὐτ' ἐσένα οὔτε κανένα ἀπὸ τοὺς δικούς σου.

— Ἀναίβα στ' ἄλογο λοιπὸν, τῆς λέει τότε ὁ χωρικός.

Ἀφοῦ προχώρησαν λιγάκι τῆς λέει :

— Δὲ θὰ πειράξης οὔτε τὸν τάδε οὐτ' ἐκεῖνον οὔτε τὸν ἄλλον....

— Καλά, εἶπεν ἡ γρηὰ, σοῦ τὸ ὑπόσχομαι.

Ἔστερ' ἀπὸ λίγα βήματα ξαναρχίζει πάλι ὁ χωρικός :

— Δὲ θὰ πειράξης οὔτε αὐτὸν οὐτ' ἐκεῖνον . . .

Καὶ πάλι ὑποσχέθηκε ἡ Πανοῦκλα πὼς δὲ θὰ τοὺς πειράξει.

Ἐπὶ τέλος, σὰν ἐφθασαν στὸ χωριό, ἡ καταραμένη ἀρρώστεια εἶχεν ὑποσχεθῆ πὼς δὲ θὰ πειράξει περισσότερους ἀπὸ δέκα χωριάτες.

Τὴν ἴδια ἡμέρα ὅμως τριάντα ἄνθρωποι πέθαναν ἀπὸ πανοῦκλα !

Ὁ χωριάτης τρέχει τότε θυμωμένος καὶ βρίσκει τὴ γρηὰ :

— Δὲ μοῦ ὑποσχέθηκες, τῆς λέει, ὅτι δὲ θὰ πειράξης περισσότερους ἀπὸ δέκα ;

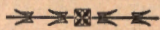
— Μάλιστα . . .

— Ἀλλὰ σήμερα πέθαναν τριάντα ἄνθρωποι στὸ χωριὸ ἀπὸ σένα . . .

— Δὲ φταίω ἐγώ, ἔγω δέκα πῆρα μονάχα.

— Καὶ οἱ ἄλλοι εἴκοσι ;

— Οἱ ἄλλοι εἴκοσι πέθαναν ἀπὸ τὸ φόβο τους !

ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ὁ Δάσκαλος (εἰς τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς) : Καταλάβατε λοιπὸν τί εἶνε κενόν ! Μπορεῖς, Τάκη, τώρα νὰ μοῦ δώσης ἓνα παράδειγμα τοῦ κενοῦ ;

Ὁ Τάκης : Μάλιστα, δάσκαλε, τὸ κεφάλι τοῦ Μανώλη, τοῦ ὑπηρετῆ μας....

Ὁ Δάσκαλος : Ἔ ;

Ὁ Τάκης : Ὁ μπαμπᾶς εἶπε σήμερα τὸ πρωὶ πὼς δὲν ἔχει ἀπολύτως τίποτε μέσα....

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Δ' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Α' Βραβεῖο : 15 δραχμὲς μετρητά.

Ἡ Δις Ἀλεξ Μαυρογένη (Ἀθήναι).

Β' Βραβεῖο : Μία ἐτησία συνδρομὴ.

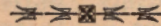
Ὁ κ. Κ. Α. Κροντηρᾶς (Ἀθήναι).

Γ' Βραβεῖο : Μία ἐξάμηνος συνδρομὴ.

Ὁ κ. Μαρίνος Βερσῆς (Θ. Ο. Α.).

Ἀπαντήσεις στὸν Δ' Διαγωνισμὸ ἔστειλαν ἀρκετοί, πολλὰ δὲ παιδιὰ ἐδούλεψαν με ἀληθινὴ εὐκρίνεια. Καὶ τὰ τρία βραβευόμενα διηγήματα εἶνε ἀρκετὰ καλά. Δημοσιεύουμε κατωτέρω τὸ διήγημα ποῦ ἐκέρδισε τὸ πρῶτο βραβεῖο, τῆς Δ)δος Ἀλεξ Μαυρογένη, λυπούμενοι ποῦ ὁ χώρος δὲ μᾶς ἐπιτρέπει τὴ δημοσίευση καὶ τῶν ἄλλων δύο.

Παρακαλοῦνται οἱ βραβευθέντες νὰ περάσουν ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ νὰ μᾶς στείλουν τὴ διεύθυνσή τους γιὰ νὰ τοὺς στείλωμε τὰ βραβεῖά τους.

“ΣΚΑΟΥΤ,”

Ὁ κ. Βατραχίδης ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ὄχι λίγους θνητούς, ποῦ ἀντὶ νὰ πάθουν τὸ παραμικρὸ συνεπεία τοῦ τρομεροῦ πολέμου, ὁ ὅποιος συνεκλόνησε τὸν κόσμον ὅλο, ἀντὶ νὰ ριψοκινδυνεύσουν στὰ πεδία τῶν μαχῶν ἢ νὰ χάσουν προσηφιλῆ ὄντα—ἐπαθαν καὶ πολὺ πιδ ἄλλοιῶτικο—ἐγιναν ἑκατομμυριοῦχοι.... Εἰς τί ὤφειλε ὅμως ὁ κ. Βατραχίδης τὰ πλοῦτη του ; Εἰς καμμίαν ἐφεύρση ; Εἰς καμμία ριψοκίνδυνο ἐπιχείρησι ; Ὁχι, κάθε ἄλλο. Ἀπλῶς καὶ μόνο εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι κάθε τι ἀχρηστο πρὶν, ἀπέκτησε τώρα μεγάλη ἀξία, κάθε τι ποῦ δὲν περνοῦσε πρὶν, τώρα ἐγινε πολῦτιμο σὲ βχθμὸ ποῦ ὁ ἥρωας μας (τοῦ διηγῆματος, ὄχι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου) φιλοσοφῶν ἐπὶ τῆς νέας καταστάσεως ἔλεγε :

— Ἀλλάζει ὁ κόσμος πλέον ! Ὅταν μιὰ παληομπουκάλα τῶν εἴκοσι λεπτῶν σήμερα μπορεῖ νὰ καυχήθῃ ὅτι ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ δύο δραχμὲς, γιὰτὶ ἐγώ, ἓνας τίμιος παντοπώλης—τὸ μπακάλης εἶχε ἐκδιωχθῆ πιδ ἀπὸ τὸ νέο λεξιλόγιο τοῦ κ. Βατραχίδη—νὰ μὴν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσω ἀπὸ τὴν τύχη μου νὰ με κάμη ἑκατομμυριοῦχο, μέσα στὸ λαδύρινθοναὐτὸν τῶν τρομακτικῶν ὑπερτιμήσεων !

Καὶ ἐτέλειωνε τίς σκέψεις του μετὰ τὸ ἐξῆς συμπέρασμα ποῦ ἔλεγε ἀνάμεσα στὰ δόντια του με κάποιον σαρκασμὸ γιὰ τὰ ἀνθρώπινα :

— Ὅλα ὑπερτιμήθησαν, ὅλα—ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, ποῦ θυσιάζεται τόσο φθνὰ στὰ πεδία τῶν μαχῶν !

Καταλαβαίνετε, ὅτι ἡ μεταβολὴ μιᾶς καταστάσεως συνεπάγεται καὶ ὀρισμένες ὑποχρεώσεις. Αὐτὸ τὸ καταλάβαινε πολὺ καλά ὁ ἥρωας μας. Ἐπρεπε τώρα νὰ ἀποχωρηθῆ ἀπὸ τὰ γλυδιασμένα ρουχὰ του γιὰ πάντα καὶ νὰ

ντυθῆ καλά. Ἐπρεπε νὰ φύγη ἀπὸ τὸ φθηνὸ σπητάκι ποὺ κρατοῦσε τόσα χρόνια τώρα σ' ἓνα δρομάκι πίσω ἀπὸ τὸ σταθμὸ Πελοποννήσου καὶ νὰ πιάσῃ ἀπαρτιμὴν στὴ πόλιν μέσα—σὲ κεντρικὸ μέρος.

Ἐπρεπε ν' ἀποβάλλῃ τὶς πρόστυχες ἔξεις ποὺ παρατηρεῖ κανεὶς στὶς «κάτω τάξεις», δηλ. νὰ παύσῃ νὰ μεταεπιφέρεται πιά τὰ πόδια του ἀν ἤθελε νὰ πάῃ πουθενά, νὰ χιπέρνῃ ἀμάξι ἢ αὐτοκίνητο· νὰ παύσῃ νὰ μεταχειρίζεται τὰ χέρια του δταν ἤθελε νὰ κάμῃ τίποτε—νὰ πάρῃ ὑπερήρετες νὰ τοῦ κάνουν τίς δουλειές· νὰ παύσῃ νὰ μεταχειρίζεται τὸ μυκλὸ του—κι' ἄς μὴν ξέρῃ περὶ τίνος πρόκειται, ἀρκεῖ νὰ πράσσεται περὶ πράγματος, ἔργου, φαγητοῦ ἢ ὅτι ἄλλου ποὺ ὁ καλὸς κόσμος θεωρεῖ καλὸ.

Ὅλ' αὐτὰ τὰ ἐξετέλεσε ἀκριβῶς καὶ χωρὶς παράπονο. Ἐντύθηκε καλά. Ἀλλάξε σπῆτι. Πῆρε τέσσαρους ὑπερήρετες καίτοι κατὰ βᾶθος ἔνοιωθε πῶς ἔκαγαν καὶ οἱ τέσσαρες τὴ δουλειά, ποὺ θὰ μπορούσε θαυμάσια νὰ κάμῃ ἕνας καὶ μόνο. Ἐπαυσε νὰ θεωρῇ χρήσιμα τὰ πόδια του καὶ πήγαινε ὅπου ἤθελε τώρα μὲ αὐτοκίνητο—μὲ τὸ αὐτοκίνητό του. Ἐπήγαινε στὰ κονσέρτα κοιμοῦνταν κι' ἔπειτα δταν ξυπνοῦσε ἔλεγε: «Τὶ θαυμάσια μουσική! Ὁνειρο ἦταν τὸ παίζιμο τῆς κυρίας αὐτῆς». Ἐκάπνιζε ποῦρα καὶ μολονφί τοῦ φαίνονταν πῶς γύριζεν ἢ κάμαρα τᾶδρισκε ἀπαραίτητα. Ἐπινε κάθε μέρα, πρὶν ἀπὸ τὸ γεῦμά του βερμουτ μὲ ἀμερικὸν μέσα καίτοι τοῦ φαίνονταν πῶς ἔπιγε κινίνο. Ἐπινε καφέ μετὰ τὸ δείπνο καίτοι δὲν τὸν ἄφιγε νὰ κοιμηθῇ. Τέλος ἔκανε πράγματα ποὺ τὸν στενοχωροῦσαν, ἀλλὰ δὲν πρραπονοῦνταν γιὰτὶ ὅλ' αὐτὰ ἦταν «σικ», γιὰτὶ ὅλ' αὐτὰ τὰ ἔκανε ὁ καθὼς πρέπει κόσμος εἰς τὸν ὅποιον ἦταν ἀπολύτως βέβαιος ὅτι ἀνῆκε καὶ αὐτός—ὅπως ὅποτε κανεὶς δὲν τοῦ εἶπε τὸ ἀντίθετο.

Ἄν ἀλλάξαν ὅμως ὅλα στὴ ζωὴ τοῦ τῶς κ. παντοπώλου, ἓνα πράγμα δὲν ἐννοοῦσε ν' ἀλλάξῃ. Ἀκοῦστε ὅμως τὸν κ. Βατραχίδη τὸν ἴδιο νὰ μιλά γι' αὐτὸ σ' ἓναν φίλο του:

—Τὶ τὰ θέλεις, φίλε μου, ἀλλάξα πατόκορφα! Ἀλλάξα ρούχα, συνήθειες, σκέψεις, γούστα, σπῆτι, κεφάλι—ναὶ μοῦ φαίνεται πῶς καὶ τὸ μυαλό μου ἀκόμα δὲν εἶνε τὸ ἴδιο—ἓνα μονάχα δὲν μπορῶ ν' ἀλλάξω. Τὶ θαρρεῖς; Γιὰ μάντεψε. Τὸ Μοῦργο, τὸ σκύλο μου φυσικὰ τοῦ ἀλλάξα τὸ ὄνομα καὶ τὸν λέω τώρα Μπράιτ. Τὶ θὰ πῇ τώρα αὐτὸ τὰ μπράιτ οὔτε ἰδέα ἔχω, ἀλλὰ καὶ τῆς Κας Παραλῆ τὸ σκυλὶ τὸ λένε Μπράιτ κι' ἔτσι ἐδάφτισα κι' ἐγὼ τὸ Μοῦργο ἔτσι. Τὶ κατὰλαθα ὅμως ποὺ τοῦ ἀλλάξα τὸ ὄνομα; Μήπως ἀλλάξε καθόλου αὐτό; Δὲ βαρύνσαι! Τὸ ἴδιο ψυρὸσκυλο ἔμεινε. Προχθὲς ἤρθε ἓνας κύριος νὰ μὲ ἰδῇ καὶ χύθηκε νὰ τὸν φάῃ-γομίζει πῶς εἶνε ἀκόμα στὸ σπῆτι τὸ ἄλλο ὅπου τὸ εἶχα νὰ φυλάῃ τὸν κῆπο! Καμμιά φορὰ κυττάζω τὸ σκύλο μου καὶ φιλοσοφῶ καὶ λέω: γιὰ ἰδὲς πόσο μεγάλη διαφορά ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο στὰ ζῶα. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ καὶ νὰ γίνῃ ἀγνωρίστος, ἐνῶ τοῦ ζῶου οὔτε μιὰ τρίχα δὲν μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ. Καὶ τὸ κακὸ εἶνε ποὺ ἅμα βλέπουν κύριοι ἢ κυρίες ἔξω μ' αὐτὸ μοῦ παρατηροῦν ὅλοι πῶς τὸ σκυλί μου δὲν εἶνε ἀνάλογο μὲ τὴ νέκ μου κατάστασιν καὶ ὅτι πρέπει νὰ πάρω ἐν ἄλλο. Ἡ κυρία Μποτιλιιάδου μοῦ ἔλεγε προχθὲς: «Ἄχ, κύριε Βατραχίδη, πότε θὰ σᾶς ἰδῶ ἐπὶ τέλους μ' ἓνα σκυλάκι «σικ!» Ἄν δὲν τόδιωξα ἴσα μὲ τώρα εἶνε γιὰτὶ μοῦ ἦταν πάντα πιστὸ καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλ-

λων καὶ ἡ μάννα μου ποὺ πέθανε ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια τ' ἀγαποῦσε πολὺ γιὰτὶ αὐτὴ τ' ἀνάθρεψε.

* *

Ὡς τόσο μ' ὅλο τὸ σεβασμὸ ποὺ ὁ ἥρωὸς μας ἔλεε πῶς ἔτρεφε στὴ μνήμη τῆς μητέρας του ἡ νέες συνθήκες τῆς ζωῆς του τὸν ἔκαναν ὅλο καὶ ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὶς παλαιές του ἔξεις. Ἐτσι τὸ φτωχὸ σκυλὶ ἐγίνονταν ὅλο καὶ πιὸ ἀκτιπαθητικὸ στὸν κ. Βατραχίδη. Τώρα τὸ χτυποῦσαν καὶ οἱ ὑπερήρετες του. Τὸ σκυλὶ ὅμως ὑπόμεινε ὅλα καὶ ὅπως εἶχε πῇ καὶ ὁ ἀφεντικός του—δὲν ἐννοοῦσε ν' ἀλλάξῃ οὔτε κατὰ μιὰ τρίχα· ἔμεινε πάντα πιστὸ στὸν κύριό του.

Ἐπὶ τέλους μιὰ μέρα ὁ ἀφεντικός του ἔχασε τὴν ὑπομονή του· ἐνῶ ἐτοιμάζονταν νὰ μπῇ στὸ αὐτοκίνητό του, βλέποντας πῶς ὁ σκύλος του πήδησε μέσα, τὸ ἀρπάξῃ καὶ τὸ πετᾶ πάνω στὸ πεζοδρόμιο. Τὸ σκυλὶ κυλίσθηκε χάμου, μ' ἓνα μικρὸ οὐρλιασμα ἀπὸ πόνο, ἀλλ' ὅταν σήκωσε τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ ἰδῇ τὸν ἀφεντικό του καὶ τοῦ ἐκφράσῃ τὸ βουβὸ του παράπονο, τὸ αὐτοκίνητο ἦταν κιόλας μακρῶς. Ἦταν ὅμως ὁ πορτιέρης τοῦ κ. Βατραχίδη στὴν πόρτα, ποὺ ἀντιπαθούσε τὸ ζῶο αὐτό, γιὰτὶ ἄνθρωπος ποὺ εἶχε κάμει ὑπερήρετες σὲ μεγάλα σπῆτι δὲν ἀνέχονταν πρόστυχα σκυλιά. Ἦταν ἔτοιμος νὰ δώσῃ στὸ ζῶο κι' αὐτὸς μιὰ κλωτσιὰ δταν ἓνα ἀγόρι ἴσαμει δέκα πέντε χρονῶν, ποὺ διαβάινε ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ, τὸν ἐκράτησε.

—Γιὰτὶ θέλεις νὰ χτυπήσῃς τὸ ζῶο; ρωτᾷ τὸ παιδί μὲ σοβαρὴ ἀξιοπρέπεια.

—Δικό μας εἶνε! Δὲν τὸ θέλουμε. Εἶν' ἓνα κοπρόσκυλο. Θὰ τὸ δώσω στὸν μπόγια.

Τὸ ἀγόρι τότε τοῦ λέει:

—Θέλεις νὰ τὸ δώσω ἐγὼ στὸν μπόγια;

—Ἀκοῦς ἐκεῖ λέει! κάνει ὁ πορτιέρης ἐνθουσιασμένος ποῦ θ' ἀπηλλάσσοντο ἀπὸ τὸν ἐνοχλητικὸ καὶ ἀτκήμο μουσαφίρη ποὺ φιλοξενοῦσαν σπῆτι.

Καὶ τὸ παιδί πήρε τὸ σκυλὶ στὰ χέρια του κι' ἔφυγε.

* *

Ὅταν ἡ μητέρα τοῦ Τάκη Χαρίδου εἶδε τὸ γιό της νὰ τῆς κουβλάῃ σπῆτι ἓνα ὄχι καὶ τόσο ὡμορφο σκυλὶ δὲν μπορούσε νὰ κρατήσῃ τὴν ἐκπληξή της καὶ τοῦ λέει χαμογελόντας:

—Καλέ, παιδί μου, ποῦ πᾶς καὶ βρῖσκεις αὐτὰ τὰ ζῶα; Οἶκο τετραπόδων προσφύγων ἀποφάσεις νὰ κάμῃς τὸ σπῆτι σου;

Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο ἡ μητέρα τοῦ Τάκη. Πρὸ ἐνὸς μηνὸς ὁ γιός της εἶχε κουβαλήσει ἓνα κουτσὸ γατάκι. Ἀργότερα βρῆκε ἓνα σπουργίτη μισοπεθαμένο, τὸ τάγισε τῷ καμει καλὰ καὶ ἔπειτα τοῦδωσε τὴν ἐλευθερία του. Ὅτι ζῶο εὑρίσκει τὸ περιπιοῦνταν καὶ πολλὰς φορὰς μάλωνε μὲ τὸ μπόγια ποὺ κακομεταχειρίζονταν τὰ φτωχὰ σκυλιά τῆς γειτονίας. Τώρα θὰ γύμναζε τὸ νέο μουσαφίρη, θὰ τὸν ἔκανε σκύλο τραυματιοφορέα καὶ θὰ τὸν βοηθοῦσε στὴ δουλειά του, γιὰτὶ πρέπει νὰ μὴν παραλείψουμε πῶς ὁ Τάκης ἦταν πρόσκοπος τραυματιοφορῆς καὶ, ὅπως ἔλεγε ὁ ἀρχηγός του καὶ οἱ συναδέλφοί του, πολὺ καλὸς πρόσκοπος μάλιστα.

Ὁ πρόσφυγας σκύλος ἀπὸ τὸ πλοῦσιο σπῆτι τοῦ κ. Βατραχίδη δὲν ἄργησε νὰ συνειθίσῃ τὴ νέα του ζωὴ, καὶ δὲν ἄργησε ν' ἀντιληφθῇ, ὅτι ἀν ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ

ἀνταμειβουν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ἑνὸς φτωχοῦ σκύλου μὲ κλωτσιὰς ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι κάνουν τὸ ἀντίθετο. Ἔτσι, μὲ τὴ βοήθειαν τῆς ἀδελφῆς του, ποὺ εὐχαριστοῦνταν νὰ συμμετέχη, ὅπου μποροῦσε, στὶς προσκοπικὰς ἐνέργειαι τοῦ Τάκη, ὁ τέως Μούργος ἔγινε ἕνα πρώτης τάξεως σκυλί. Τὰ δυὸ ἀδελφία συχνὰ ἔβγαζαν περίπατο καὶ ὁ Τάκης εἶχε μάθει τὸ σκύλο νὰ τρέχη καὶ τοῦ φέρνῃ τὸ κουτί μὲ τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν παροχὴν πρώτων βοηθειῶν. Σὲ μιὰ ἐπίδειξιν τῆς ομάδος του μάλιστα ὁ Τάκης παρουσίασε καὶ τὸ σκυλί του, ποὺ ἀπέκτισε τὴ γενικὴ συμπάθειαν ὄλων τῶν προσκόπων μὲ τὴν ἐξυπνάδα του, τόσο ποὺ ὁ νεώτερος μαθητευόμενος ἀπ' ὅλους ποὺ φωνάζανε οἱ ἄλλοι Κοντοροδιθούλη, γιὰτὶ ἦταν μικροκαμωμένο καὶ πολὺ ἄστετο παιδάκι, εἶχε δηλώσει πῶς τὸ σκυλί αὐτὸ εἶχε μέσα του... ψυχὴ προσκοπικὴ! Κι' ἐνῶ ὄλοι γελοῦσαν ὁ Τάκης τοὺς λέει:

— Πάντως ἔχει πῖθ πολὺ προσκοπικὴ ψυχὴ ἀπὸ τὸν πρῶτον ἀφέντην του καὶ ἀπὸ τὸν πορτιέρη του.

Καὶ διηγῆθηκε στὰ ἄλλα παιδιὰ ὅλη τὴ σκηνή, γιὰτὶ ὁ Τάκης πρὶν πλησιάσει τὸν πορτιέρη εἶχεν ἰδῆ τὸν κ. Βατραχίδη νὰ πετᾷ τὸ σκυλί ἔξω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. Τὰ παιδιὰ συμπάθησαν περισσότερο τὸ σκυλί, τὸ χαιδεψαν, τὸ παρηγόρησαν, ἐνῶ τὸ φτωχὸ ζῷον ἐκινούσε χαρούμενον τὴν οὐρά του καὶ τὰ κυττούσε μὲ μάτια ποὺ μὲ τὸν πῖθ εὐγλωττο τρόπο μιλούσαν γιὰ τὴν εὐγνωμοσύνην ποὺ ἐνοιῶθε.

Ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἐδόθη ἐπισήμως, μέσα στὴν λέσχη τῆς ομάδος, καὶ τὸ νέο ὄνομα τοῦ τέως Μούργου. Τὸν ὠνόμασαν λοιπὸν Σκάουτ, ποὺ, ὅπως ξέρετε, θὰ πῆ ἀγγλικὰ πρόσκοπος. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνη ὁ Σκάουτ ἐθεωρεῖτο προσκολλημένος εἰς τὴν ομάδα τοῦ Τάκη καὶ δικαιοματικῶς ἔφερνε πῖθ στὸ λαίμοδέτην του τὸν ἀριθμὸ τῆς ομάδος καὶ τὰ ἀρχικὰ γράμματα...

Πέρασαν δυὸ μῆνες. Ἦρθε τὸ καλοκαίρι, καὶ ἦρθε ἡ λαχταριστὴ γιὰ κάθε πρόσκοπο ἐποχὴ τοῦ στρατοπέδου στὸ ὑπαιθρο. Ἡ ομάδα τοῦ Τάκη πῆγε καὶ ἐστρατοπέδευσε σ' ἕνα δάσος ἔξω ἀπὸ τὴν Κηφισσιὰ. Τὸ στρατόπεδο ἀντηχοῦσε ἀπὸ τὸ γέλιο, τὶς χαρὰς, τὰ τραγούδια τῶν παιδιῶν ποὺ ἔγιναν σωστὰ ἀγρίμια ἐκεῖ ἔξω μέσα στὸ μυρωμένο ἀέρα τῶν πεύκων, ἔξω στὴν ἀγνὴ ζωὴ τῆς φύσεως. Φυσικὰ μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους ἦταν καὶ ὁ Σκάουτ, εὐτυχισμένος κι' αὐτὸς στὸ ὑπαιθρο, σωστὸς πρόσκοπος. Μὴ θαρρῆτε ὅμως πῶς περνοῦσε τὶς ἡμέρας του τεμπέλικα. Ὅχι. Ἐργάζονταν κι' αὐτός. Γυμνάζονταν προσκοπικώτατα. Εἶχε μάθει πῖθ ὅσο μακρὰ κι' ἂν ἦταν ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, σ' ἕνα νεῦμα τοῦ Τάκη, νὰ τρέχη καὶ νὰ πέρνῃ τὸ κουτί τοῦ τραυματιοφορέως, ποὺ τοῦ τῶδενε στὴν ῥάχη κάποιος πρόσκοπος ποὺ ἐτύχαινε νὰ εἶνε στὸ στρατόπεδο.

Ἐνὰ ὄμορφον δειλινό, ἐνῶ ὁ Τάκης ἔκανε τὸν περίπατό του στὸ δημόσιον δρόμον κι' ἐμιλοῦσε παίζοντας μὲ τὸν Σκάουτ μιὰ εἰκόνα μπροστὰ του τὸν ξάφνισε. Ἐνὰ αὐτοκίνητον ποῦ ἔρχονταν μὲ μεγάλη ταχύτητα πρὸς τὸ μέρος του κόντεψε νὰ συγκρουσθῇ μὲ ἕν' ἄλλο ποὺ πήγαινε πρὸς τὴν ἀντίθετη διεύθυνση. Ὁ σωφὲρ ὅμως τοῦ πρώτου αὐτοκινήτου στὴν κρίσιμην στιγμὴν τοῦ κινδύνου γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴ σύγκρουση γυρίζει ἀπότομα τὸ τιμόνι μὲ τὸ σκοπὸ νὰ στρίψῃ τὸ αὐτοκίνητον σ' ἕνα πλάγιον

στενὸν δρόμον. Τὸ αὐτοκίνητον ὅμως, ἀντὶ νὰ πάῃ στὸ στενὸν δρόμον πέφτει σὲ μιὰ τάφρον μὲ ὀρμὴν, καὶ γέρνει πάνω στὸ χῶμα στὸ διπλανὸ χωράφι. Τὸ ἄλλο αὐτοκίνητον εἶχε χαθῆ μπροστὰ.

Ὁ Τάκης, χωρὶς οὔτε στιγμὴν νὰ σκεφθῆ, τρέχει γρήγορα ἐνῶ ὁ Σκάουτ μὲ τὴ γλῶσσα κρεμασμένη ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα του ἀκολουθεῖ τὸν νεόν του κύριον κατὰ πόδας. Ὅταν πλησίασαν τὸν τόπον τοῦ αὐτυχήματος ὁ Τάκης διέταξε τὸ σκυλί του νὰ τρέξῃ στὸ στρατόπεδον καὶ φέρῃ τὸ κουτί τοῦ τραυματιοφορέως, γιὰτὶ εἶδε πῖθ κάποιον καλοντυμένο κύριον νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον χλωμός, μὲ αἵματα στὸ χέρι του.

Πρὸς μεγάλη ὄρμην ἐκπλήξην τοῦ Τάκη, ὁ Σκάουτ, ἀντὶ νὰ τρέξῃ γιὰ τὸ κουτί ἄρχισε νὰ κινῆται ἀνήσυχος, οὐρλιάζοντας. Ὁ Τάκης χτύπησε τὸ πόδι του. Γιὰ πρώτην φορὰ μίλησε θυμωμένος στὸ πιστόν του σκυλί:

— Τρέξε ἀμέσως, Σκάουτ! Τὸ κουτί!

Ἦστερ' ἀπὸ μερικὸς δισταγμοὺς ἀκόμα, ὁ Σκάουτ κατόρθωσε νὰ ξεκινήσῃ ἐπὶ τέλους. Τὸν εἶδε τώρα νὰ τρέχῃ μ' ὅλην τὴν δύναμην μέσα στὸ δάσος. Τὸ στρατόπεδον ἦταν ἕνα τέταρτον μακρὰ.

Ὁ Τάκης ἐπλησίασε πρὸς τὸ αὐτοκίνητον. Ὁ σωφὲρ δὲν εἶχε πάθει τίποτε. Ὁ κύριος ποὺ ἐπέβαινε μέσα ἐφαίνονταν πῶς πονοῦσε. Ὁ Τάκης δὲν ἐγνώριζε τὸν κύριον αὐτόν. Ἀμέσως ὅμως ἄρχισε τὴ δουλειὰν τοῦ Τροῦθαλε τὸ σκκάκι, τοῦ ἀνασήκωσε γρήγορα τὸ μανίκι τοῦ ποικαμισοῦ του καὶ εἶδε ὅτι τὸ χέρι του ἦταν ἀρκετὰ χτυπημένο. Μετὰ δέκα λεπτὰ καταφθάνει καὶ ὁ Σκάουτ. Φαίνεται πῶς δὲν εἶδε κανένα πρόσκοπον καὶ τὸ πιστόν σκυλί πῆρε μόνος του τὸ κουτί καὶ τὸ κρατοῦσε ἀπὸ τὴ λουρίδα ποῦχε, πάνω μὲ τὰ δόντια του.

Ἦταν λαχανισμένο, ἀλλὰ μόλις ἐπλησίασε τὸν τραυματία ἄρχισε νὰ πηδᾷ σὰν τρελλὸν καὶ νὰ τοῦ γλύφῃ τὰ χέρια, τὰ πόδια, τὰ ροῦχα. Ὁ Τάκης σαστισμένος ἔβλεπε τὴ σκηνὴν αὐτὴν, χωρὶς ὅμως οὔτε στιγμὴν νὰ διακόψῃ τὴν ἐργασίαν του, τῆς ἐπίδεξαι τοῦ τραυματοῦ. Σὲ μιὰ στιγμὴν ὅμως βλέπει τὸν κύριον, νὰ γίνεταὶ πῖθ χλωμός. Ἐνῶ κυττούσε ἐπίμονα, ἐνῶ εἶχε καρφωμένα τὰ μάτια του στὸ σκυλί πάνω, δυὸ δάκρυα φάνηκαν στὰ μάτια του, ἔπειτα ἔγυρε τὸ κεφάλι του κι' ἐλιποθύμησε.

Ὁ Τάκης ἔδωσε νερόν στὸ σωφὲρ ἀπὸ τὸ παγοῦρί του γιὰ νὰ συνεφέρῃ τὸν κύριον. Τέλος ἡ ἐπίδεξις εἶχε τελειώσει.

— Μήπως ἐχτυπήσατε κι' ἄλλο; ἴσως ὁ κλονισμὸς σὰς ἐξάλισε...λέει ὁ Τάκης στὸν ἀγνωστον κύριον.

— Ὅχι, ἀποκρίθηκεν ὁ ἄλλος, ἔπειτα ἐτένωσε τὸ χέρι του, πῆρε τὸ σκυλί καὶ τὸ κράτησε μὲ τὸ ἀριστερόν του χέρι ποῦ δὲν εἶχε χτυπήσῃ στὴν ἀγκαλιά του. Οὔτε ἀκόμα καταλάβαινε καλὰ καλὰ ὁ Τάκης περὶ τίνος ἀκριβῶς ἐπρόκειτο, ὅταν δὲ ἐρώτησε τὸν κύριον, ὁ τελευταῖος τοῦ εἶπε μονάχα:

— Ποῦ μένετε;

— Ἐχομε στρατοπεδεύσῃ μὲ τὴν ομάδα μου μέσα στὸ δάσος.

— Σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ ὀδηγήσετε στὴν ομάδα σας. Ὅχι, δὲν πονῶ εἶμαι καλὰ τώρα χάρις εἰς τὴν καλωσύνην σας.

Μετὰ μισὴν ὥραν ὅλη ἡ ομάδα ἦταν μαζεμένη μπρὸς τὶς σκηνὰς τῆς. Δίπλα στὴν ομάδα του ἐστέκονταν σιω-

πηλός και σοβαρός ο αρχηγός της. Αντίκρυ ο άγνωστος κύριος, ο Τάκης και ο Σκάουτ σιωπηλός κι' αυτός, ως νάνοι πώς ή στιγμή δεν ήταν κατάλληλη για διαχυτικότητες, αφού όλοι σώπαιναν. Ο κύριος με το δεμένο χέρι άρχισε ως εξής :

— Πρώτα πρέπει να ευχαριστήσω και να συγχαρώ την ομάδα σας που έχει προσκόπους σαν τον κ. Τάκη Χαρίδη. Ίσως δε φαντάζεστε οι ίδιοι πόσο μεγάλο είναι το έργο σας. Ο κ. Χαρίδης μούπε πολλά για τον προσκοπισμό. Μούπε πώς μέσα στο νόμο σας έχετε και την αγάπη προς τα ζώα. Έχετε δίκιο. Το σκυλι αυτό μου φάνηκε τόσο χρήσιμο!

Ο κύριος με το δεμένο χέρι έσταμάτησε μια στιγμή κυττάζοντας τη γή, έπειτα όλοκόκκινος σαν και πού θυμήθηκε να τον έρέθισε ξαφνικά, να τον εξώργιζε, λέει με δυνατή φωνή :

— Και όμως υπάρχουν άνθρωποι, που την αγάπη, την οποία ένα ζώο προσφέρει την πλερώνουν με κλωτσές, με απάνθρωπη σκληρότητα! Ένας άνθρωπος τέτοιος ήμουν εγώ!..

Οι πρόσκοποι έκύτταξαν τον άγνωστο κύριο με κατάπληξη. Τους διηγήθηκε την ιστορία του, που ξέρετε. Ονομάζεται Βατραχίδης. Το σκυλι αυτό τό είχε σπῆτι του, αλλά τόδιωξε όταν έγινε πλούσιος. Τό νόμιζε νεκρό. Και να το που παρουσιάζεται σε μια στιγμή μεγάλης ανάγκης και βοηθάει τον κύριό του, που τό στάθηκεν έν τούτοις τόσο σκληρός!

— Τό χρέμα έμέ με άλλαξε, με έκαμε σκληρό, αλλά ή σκληράδα μου όμως δεν άλλαξε καθόλου τό πιστό σκυλι, που βλέπετε μπροστά σας! Πρέπει να πιστέψη κανεις πώς και τα ζώα έχουν ψυχή!

Και τότε ο μικρότερος της ομάδος, ο λεγόμενος Κοντορεθιούλης, έψιθύρισε, με τρόπο όμως που άκούστηκε :

— Δεν τό είπα εγώ πώς ο Σκάουτ έχει ψυχή προσκοπική;

Αυτό ήταν τό σύνθημα. Πάρα πολλή ώρα τα παιδιά έμεναν σοβαρά, στενοχωρούμενα μέσα στη σοβαρότητα εκείνη. Και όλη ή ομάδα ξέσπασε σε άκράτητα γέλια, ένῶ την ίδια στιγμή τα παιδιά έτρεξαν, άρπαξαν τό Σκάουτ και άρχισαν να τον γεμίζουν χάδια. Αλλά και ο Σκάουτ δεν κρατιούνταν πια στο σοβαρό ύφος που τό επιβάλλονταν και ξέσπασε. Κινοδσε τρελλά την ούράτου, έγλυφε ό,τι χέρι ήταν μπροστά του και δεν ήξερε πώς να έκδηλώση περισσότερο τη χαρά του. Μέσα στο γενικό αυτό παιγνίδι και χαρές, ο κ. Βατραχίδης, αφού έχαιρέτησε όλους και ευχαρίστησε και πάλι τον Τάκη και τον αρχηγό του, απομακρύνθηκε ήσυχα...

Από κείνη την ήμέρα ο κ. Βατραχίδης επήγαινε τακτικά και επιτεκνέπονταν τους προσκόπους στο στρατόπεδό τους. Έγινε πια φίλος τους. Ούτε αποχωρίστηκε από την ομάδα όταν αυτή έγύρισε στην Αθήνα. Δυό δωμάτια στο σπῆτι του, στο ισόγειο, που τό είχε γραφεία, τό διέθεσε για λέσχη της ομάδας. Και την έπίπλωσε, τη στόλισε τη λέσχη όσο μπορούσε καλλίτερα.

Ανάμεσα στις πολλές φωτογραφίες που είναι τώρα στον τοίχο βλέπει κανεις τη φωτογραφία ένός σκυλιού μ' ένα κουτί τραυματιοφορέως στη ράχη. Αποκάτω από τη φωτογραφία με μεγάλα γράμματα είναι γραμένο τό όνομα Σκάουτ...

Αλεξ Μυρογένη

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ», ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 4 ΔΡ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11, ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

15 Μαΐου, 1919

Τό μέλλον του Προσκοπισμού.

Μεγαλώνει ή πατρίδα μας και ανάλογα με τό μεγάλωμα της θα είναι και τό μεγάλωμα του προσκοπισμού. Όπως όμως δε θα ή πολλή αξία αν μεγαλώση ή πατρίδα μας έδαφικώς μονάχα και κατά τα άλλα μείνη μικρή, έτσι δε θα κερδίση πολλά πράγματα ο προσκοπισμός αν μεγαλώση μονάχα εις αριθμόν παιδιών. Με τα νέα έδάφη που παίρνουμε πολλαπλασιάζονται ή εύθυνες μας. Με τα νέα παιδιά που έρχονται στο Σώμα πολλαπλασιάζεται ή εργασία. Πρέπει λοιπόν όλοι να βροθούμε έτοιμοι για τη μεγαλύτερη εργασία που μās περιμένει. Η δύναμη του αριθμού, ή δύναμη του όγκου δεν είναι ποτέ ασφαλής. Μια μεγαλύτερη αριθμητικώς δύναμη τη λυγίζει, τη νικάει. Η δύναμη όμως της ψυχής δε μετριέται, ούτε περιορίζεται από τον αριθμό. Αυτή πρέπει να αναπτύξουμε, γιατί αυτή είναι ασφαλής. Κάθε παιδι αυτό πρέπει να έχη ύπ' όψει του και να χαιρείται περισσότερο όταν άκούη ότι σ' ένα μέρος υπάρχει μια τελεία όμως ή ότι υπάρχουν 20 ομάδες. Και τό μέλλον του προσκοπισμού θα είναι λαμπρό όχι όταν τα περισσότερα παιδιά της Ελλάδος ντυθούν την ώραία του Προσκοπού στολή μονάχα, αλλά όταν ή ψυχή του Έλληνοπαιδός ντυθή την άφθορη στολή, που λέγεται έλληνοπρεπής χαρακτήρας.

~~~~~

Η φετεινή Πρωτομαγιά.

Δε μπορούσε βέβαια ωραιότερο δώρο να μās χαρίση ή φετεινή Πρωτομαγιά από κείνο που έκαμε να συνταραχθή σύσσωμη όλόκληρη ή πατρίδα μας-έννοούμε την είδηση της αναχωρήσεως της Ιης Μεραρχίας μας για να καταλάβη και έλευθερώση την όμορφη Σμύρνη. Η είδηση έγνώσθη έδῶ την ήμέρα της Πρωτομαγιάς, δηλ. την ήμέρα που είχεν έτοιμασθή τό φύλλο και ήταν να δοθή έξω πια για να κυκλοφορήση. Πώς κατορθώθη και περιελήφθη ή είδηση στο φύλλο εκείνο, στην πρώτη σελίδα είναι και πού μόνο ο ύποφαινόμενος θα μπορούσε να πῆ τί έστοίχισε σε κόπους. Έπρεπε ν' άλλαχθη από την αρχή ή πρώτη σελίδα, να γίνουν αρκετά δύσκολες μεταρρυθμίσεις σ' όλο τό φύλλο και να προφθάσουμε να τυπώσουμε την ίδια ήμέρα! Βέβαια δεν θαταν τό πράγμα τόσο δύσκολο αν ή συνθήκες στα τυπογραφεία ήσαν όμαλές, δηλ. όπως πρώτα. Αλλά κάθε άλλο παρά τέτοιο πράγμα συμβαίνει. Ίδου και ο λόγος που καμμία φορά, χωρίς να τό θέλουμε, ή «Ζωή των Προσκοπων» εκδίδεται αργότερα από την τακτική της ήμέρα. Οι άνα-

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ

‘Ο Παντοπώλης : ‘Εχω ανάγκη από ένα παιδι και θα μπορούσα να σε πάρω, αλλά δεν ξέρω αν βαστούν τὰ χέρια σου για βαρειές δουλειές.

‘Ο υποψήφιος μπακαλόγατος : ‘Ω, δσο γι’ αυτό, αφεντικό, έννοια σου ! Τοῦ άλλου αφεντικού με μιὰ γροθιά τοῦ πέταξε τέσσαρα δόντια.

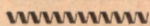
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

- Τὸν ἐγνώρισες τὸν καθηγητὴ ποῦ πέθανε χθές ;
- Τι λές ! Εἶχα μάλιστα δέκα χρόνια δουλέψει μαζί του.
- Ἐσὺ μαζί του ;
- Βέβαια. Κάτω ἀπὸ τὸ γραφείο του εἶχα τὸ παπουτσίδιό μου...

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΜΙΜΗ

- Γιατί εἶσαι τόσο χαρούμενος, Μίμη ;
- Μ’ ἔδειρε ἡ μαμά.
- Καὶ καλά ; χαίρεσαι γι’ αὐτό ;
- Ναί, γιατί τώρα πάει νὰ μοῦ φέρη καραμέλες !

γνώσται μας, ἰδίως ἐκεῖνοι ποῦ ἀδημονοῦν καὶ παραπονοῦνται. ἄς ἔχουν αὐτὸ ὑπ’ ὄψει των καὶ ἄς μὴ ξεχνοῦν ὅτι τὸ πᾶν δὲν ἐξαρτᾶται μόνο ἀπὸ μᾶς.

Μία ὠραία ἰδέα.

‘Ιδού μιὰ πρώτη τάξεως πρακτικὴ ἰδέα ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐνίσχυση τοῦ ταμείου τῆς ομάδος, ἰδέα ποῦ μποροῦν νὰ ἐφαρμώσουν θαυμάσια καὶ ἄλλες ομάδες. ‘Ο ἀρχηγὸς τῆς 8ης ‘Ομάδος κ. Ράνιος ἀπεφάσισε νὰ ἰδρῶση στὴ Δέσχη τῆς ομάδος του νυκτερινὴ σχολὴ ὅπου οἱ πρόσκοποι πλερώνοντας μόνο 5 δραχμὲς τὸ μήνα θὰ μποροῦν νὰ μάθουν ἀγγλικά. ‘Ο καθηγητὴς ποῦ θὰ διδάσκη προσεφέρθη νὰ δίνῃ μαθήματα δωρεὰν κι’ ἔτσι ὅ,τι εἰσπράττεται ἀπὸ τὰ παιδιά, ἀφαιρουμένων μερικῶν ἐξόδων, ὅπως λ.χ. φωτισμοῦ κλπ., θὰ πηγαίνει στὸ ταμεῖο τῆς ομάδος. ‘Οχι μόνο μ’ αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ βοηθήσῃ ἡ ομάδα πολλὰ παιδιά, ἀφοῦ θὰ τὰ μαθαίνῃ τὴν πὺδ χρησιμὴ σήμερα γλῶσσα, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύει καὶ τὸ ταμεῖο της, με τρόπο σημαντικὸ μάλιστα ἀφοῦ ὅλοι ξέρουμε τι δίψα ὑπάρχει σήμερα μεταξὺ ὄλων τῶν παιδιῶν γιὰ τὴν ἐκμάθηση μιᾶς γλώσσας τὴν ὁποία ὅταν κατέχῃς εἶσαι βέβαιος πὸς σ’ ὅποιαν ἄκρη τοῦ κόσμου κι’ ἂν πᾶς μπορεῖς νὰ τὴ μιλήσῃς καὶ νὰ σε καταλάβουν.

Τὰ μαθήματα ἀρχίζον ἀπὸ τὴν 1 ‘Ιουνίου. ‘Η ἐγγραφὲς ἀρχίζον ἀπὸ τώρα.

‘Η «Ζωὴ τῶν Πρόσκοπων» εὐχεται κάθε πρόοδο στὴν ὠραία ἰδέα τῆς 8ης ομάδος. **‘Ο Ἀρχισυντάκτης**

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ.Ε.Π.

ΑΘΗΝΑΙ

‘Ο Μάιος ἤρχισε με μιὰν ὠραία ἐκδρομὴν τῶν ομάδων Ἀθηνῶν πρὸς ἑορτασμὸν τῆς πρωτομαγιάς. Ὑπερδιακόσιοι πρόσκοποι τοῦ ἀρτιγεννήτου Ἀ΄ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν με τοὺς ἀρχηγούς των καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν διοργανώσαντα τὴν ἐκδρομὴν ἐπόπτην τῶν ομάδων κ. Ἀγγελον Φέτσην ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων διὰ τὴν Καισαριανὴν. Ἐκεῖ ἔφθασαν εἰς τὰς 9 1/2 τῆς πρωίας καὶ ἐξαιπλωμένοι εἰς τὸν φυσικὸν καταπράσινον τάπητα, τὸν στολισμένον με λουλούδια καὶ ἀρωματικὰ θυμάρια, παρηκολούθησαν τὴν λαμπρὰν διάλεξιν τοῦ κ. Φέτση περὶ τῆς διαίτης ἐν γένει τοῦ πρόσκοπου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ δεινὸς ὄντως ἀγορητὴς ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ κατέδειξε διὰ μακρῶν τὸν τρόπον, καθ’ ὃν πρέπει νὰ διαιτᾶται ὁ πρόσκοπος ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως διὰ νὰ εἶνε ὅπως τὸν θέλει ὁ πρόσκοπιςμός ὑγίης καὶ ρωμαλαῖος.

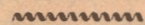
Ἐπειτα οἱ πρόσκοποι ἐστρατοπέδευσαν καθ’ ὁμάδα χωριστὰ καὶ ἔπαιξαν, καὶ ἐχάρηκαν με τὴν χαρούμενη φύσιν, καὶ εἰργάσθησαν προσκοπικῶς ὑπὸ τὰς ὀδηγίας τῶν ἀρχηγῶν των.

Τὸ ἑσπέρας ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιά γεμάτα ἀπὸ χαρὰ καὶ στολισμένα με τὰ ἀρωματικώτερα ἄνθη τοῦ βουνοῦ.

Τὴν ἐκδρομὴν ἐτίμησεν καὶ ὁ ἄριστος φίλος τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ ἐργάτης τῆς προσκοπικῆς ἰδέας Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Ἰωάννης Βλαβιανός.

Τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ δεκαπενθημέρου ἐξηκολούθησεν εἰς τὰς ομάδας ἡ τακτικὴ προσκοπικὴ ἐργασία με τὰς κυριακὰς ἐκδρομὰς τῶν ομάδων ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ.

Ζωηρὰν ὡσαύτως κίνησιν ἐπέφερον εἰς τὰς τάξεις τῶν προσκοπικῶν ομάδων ἡ συνετεία τῆς σχετικῆς διαταγῆς τοῦ κ. Γεν. Ἐφόρου συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τοὺς ἐτήσιους ἀγῶνας τῆς Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Ἑταιρίας. Ἡμέρα συμμετοχῆς αὐτῶν εἶχεν ὀρισθῆ ἡ πρώτη τῶν ἀγῶνων, μετέσχον δὲ τοῦ ὀρισθέντος δι’ αὐτοὺς ἀγωνίσματος δι’ ἐλευθέρου τυφεκίου ἀπὸ 50 μ. ὀκτῶ ἐν ὄλῳ ομάδες διὰ πέντε ἐκάστη σκοπευτῶν. Κατὰ τὰ δημοσιευθέντα δὲ αὐθωρεὶ ἀποτελέσματα πρώτη νικητρία ἀνεδείχθη τῆς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Ἀγγ. Φέτση 9ης Ο. Α. ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν 1) Σαραντίδου Γεωρ. 2) Ζησίμου Ι. 3) Βερσῆ Μ. 4) Βαρβαρρήγου Ε. καὶ 5) Στυλιανίδου Μ. δευτέρα νικητρία ἀνεδείχθη ἡ τῆς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Σπ. Ράνιου 8ης. Ο. Α. ἀποτελεσθείσης ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν 1) Θεοφιλᾶ Ἀναστασίου, 2) Ναοῦμ Παν. 3) Κασιώτῃ Γεωρ. 4) Βάλβῃ Σπυρ, καὶ 5) Χαῦτα Κωνσταντίνου. Κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας τῶν σκοπευτῶν ἐπὶ 20 βολῶν πρώτος ἦλθεν ὁ Θεοφιλᾶς Ἀναστάσιος διὰ συνόλου ἐπιτυχιῶν 145, δεύτερος ὁ Ναοῦμ Παν. διὰ συνόλου ἐπιτυχιῶν 141 καὶ τρίτος ὁ Ζήσιμος Ἰωάννης διὰ συνόλου ἐπιτυχιῶν 130.

ΧΙΟΣ

Κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον ἡ ἐργασία τῶν Ὁμάδων Χίου ἦτο μεγάλη, ἐγένοντο ἄνω τῶν 6 ἐκδρομῶν, καθ’ ἃς ἠσκήθησαν οἱ πρόσκοποι εἰς κατασκευασεῖς καὶ ζωὴν στρατοπέδου, εἰς σήματα ναυτικά, εἰς γεφυροποιίαν.—Ἐλαβον μέρος εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου ἀμφότεραι αἱ ομάδες ὡς τιμητικὴ φρουρὰ Μητροπόλεως, τὴν ἑσπέραν δὲ τῆς ἰδίας ἡμέρας διοργάνωσαν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐπιβλητικὴν λαμπαδηφορίαν. Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα συνεώρασαν οἱ Πρόσκοποι μετὰ τῶν στρατιωτῶν, προσκληθέντες εἰς τοὺς στρατώνας.

Τελευταίως συνεκροτήθη καὶ τοπικὸς Πρόσκοπικὸς Σύλλογος αὐτόθι ὑπὸ τοῦ καλοῦ φίλου τοῦ ἑλληνικοῦ προσκοπισμοῦ καὶ Ἀγγλου Προξένου ἐν Χίῳ κ. Α. Μπέλλου, τοῦ ὁποίου ἐπίτιμα μέλη ἀνεκηρύχθησαν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Χίου κ. Γ.

Παπανδρέου και ὁ στρατιωτικὸς Διοικητὴς Ἀρχιελάγους. Ἐν γένει πολὺ εὐχάριστος καὶ πολλὰ ὑποσχομένη κίνησις καὶ προθυμία παρατηρεῖται εἰς τὰς ομάδας Χίου, ἀξιέπαινον δὲ ζῆλον ἐπιδεικνύουν οἱ πρόσφυγες, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ομάδων, ἰδίᾳ δὲ τῆς 2ας, ἧτις καὶ ὁμάς «Μικρασιατῶν» ἐκλήθη.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα δὲ τῆς Διακαινισίμου ἐστρατοπέδευσαν αἱ ομάδες ὅλαι εἰς θέσιν Κουτάρι, ἀπέχουσαν περὶ τὰ 4 χιλιόμετρα τῆς πόλεως ἐπὶ τριήμερον, καθ' ὃ ἐγένετο καὶ ἐπίδειξις προσκοπικῆ ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ πλείστων γονέων.

~~~~~

ΣΥΡΟΣ

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποχωρήσαντος τοῦ κ. Π. Ἀλβανοῦ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων, παρακληθεὶς ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῶν Ὁμάδων Σύρου ὡς Ἐφορὸς ὁ Γυμνασιάρχης κ. Κωνστ. Λάσκαρις, ὁ ὁποῖος ἀόκως καὶ μετὰ τοῦ χαρακτηρίζοντος αὐτὸν ζήλου ἐργαζόμενος, κατάρθωσεν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ συγκροτήσῃ τέσσαρας νέας ομάδας προσκόπων, ὧν ἡ μία ναυτοπροσκόπων. Καὶ τῆς μὲν Α' ομάδος ἀρχηγὸς εἶναι ὁ κ. Δημ. Κούτσης, τῆς δὲ Β' ἀρχηγέων ὁ ὑπαρχηγὸς κ. Ι. Πάσσαρης, τῆς δὲ Γ' ἀρχηγέων ὁ ὑπαρχηγὸς Σπ. Ἀθανασούλιας, τῆς δὲ Δ', ἧτοι τῶν Ναυτοπροσκόπων, ἀρχηγὸς ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος.

≡≡≡≡≡

Α ΝΕΚ Δ Ο Τ Α

ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΜΕΣΣΙΑΣ

Ὁ νέος Γ., σπάταλος, ἀφοῦ κατέφαγε τὴν περιουσίαν του ἐδανείσθη πολλὰ χρήματα ἀπὸ τοκογλύφους Ἑβραίους, βασιζόμενος εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ ἀκλήρου θεοῦ του. Ἄλλ' αἴφνης μανθάνει ὅτι ὁ θεὸς του ἀπέκτησεν υἱόν.

— Ἀλλοίμονον, ἀνέκραξε. Τὸ παιδί αὐτὸ εἶναι σωστὸς μεσσίας ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον πρὸς ὄλεθρον τῶν Ἑβραίων.

Σπυρίδων Γεωργακόπουλος

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

Ὁ ἀφεντικός : Νὰ σοῦ πῶ, Γιάννη, εἶδα πὼς ὁ καπνὸς μου τελειώνει πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ σε πῆρα στὸ σπῆτι. Μήπως καὶ ;...

Ὁ Γιάννης : Ὅχι, ἀφεντικό, μὴ βάζεις ἄδικα ὑποψία στὸ νοῦ σου ! Εἶχα οἰκονομήσει ὡς μιὰ ὀκᾶ ἀπ' τὸν παλῶ μου ἀφέντη κι' ἀκόμα δὲ μοῦ τέλειωσε.

ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

Ὁ Πελάτης : Γκαρσόν, τὸ ψάρι ποῦ μοῦ φερεις μυρίζει !
Τὸ Γκαρσόνι : Καὶ τὰ τριαντάφυλλα μυρίζουν, κύριε..

Ο ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΑΚΗΣ

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης εἶχε μάθη, ἀφοῦ πέρασαν πολλές ἡμέρες ὅμως, ὅτι κάποιος φίλος του στὴν Πάτρα ἔχασε τὴ μητέρα του. Τοῦ ἔγραψε λοιπὸν μιὰ συλλυπητήριον ἐπιστολή, ἣ ὁποία ἤρχιζεν ὡς ἑξῆς : «Ἡ ἐπιστολή μου ἔρχεται βεβαίως κατόπι ἐσότης...»

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ Σ. Ε. Π.

Τροποποιηθεὶς ὁ περὶ ἰδρύσεως «Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων» Νόμος ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἑξῆς :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1066.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ὁ νόμος 1066 τῆς 18 Νοεμβρίου 1917 συμπληροῦται τροποποιούμενος ὡς ἑξῆς :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Σκοπὸς τοῦ Σ. Ε. Π.

Ἄρθρον 1.

Ἰδρύεται Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων, ὡς ἔδρυμα αὐτοτελές, διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Κράτους καὶ ἐδρεῦον ἐν Ἀθήναις.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Σ. Ε. Π. εἶναι α') ἡ ἀνάπτυξις τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ ἡ ὑγιῆς διάπλασις τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν διὰ τῆς ἐμπεδώσεως ἠθικῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῆς ἐμπράκτου βιοτικῆς διαπαιδαγωγήσεως αὐτῶν, καὶ β') ἡ στρατιωτικὴ προπαιδεύσις τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Τὰ μέσα τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ τούτου καὶ ἡ καθόλου ὀργάνωσις κανονίζονται ἐκάστοτε διὰ Β. διατάγματος. Αἱ δὲ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ Σ. Ε. Π. διέπονται ὑπὸ ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος συντάσσεται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ αὐτοῦ συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Διοικήσις τοῦ Σ. Ε. Π.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διοικήσις τοῦ Σ. Ε. Π. ἀνατίθεται εἰς δεκαπενταμελὲς διοικητικὸν συμβούλιον, οὗ τὰ μέλη διορίζονται διὰ Β. Δ. προκαλουμένου μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. πέντε μὲν προτείνονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δύο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ὀκτὼ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Πλὴν τῶν τακτικῶν τούτων μελῶν παρεδρεύουσιν εἰς τὸ Δ. συμβούλιον ὡς πάρεδρα μέλη, ἄνευ δικαιώματος ψήφου, εἰς ἀντιπρόσωπος ἐξ ἐκάστης περιφερείας, ἐκλεγόμενος ὑπὸ τῶν περιφερειακῶν ἐπιτροπῶν.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Δ. συμβουλίου διαρκεῖ ἐπὶ μίαν τριετίαν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας δύναται ν' ἀναδιορισθῶσι τὰ αὐτὰ μέλη. Πᾶν τακτικὸν μέλος, δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκλείπον, ἀντικαθίσταται διὰ Β. διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, πᾶν δὲ πάρεδρον διὰ νέας ἐκλογῆς. Ὁμοίως δύναται ν' ἀντικαταστήθῃ, προτάσει τοῦ Δ. συμβουλίου, πᾶν μέλος, τὸ ὁποῖον ἀπέχει τῶν συνεδριάσεων τοῦ συμβουλίου ἐπὶ δέμηνον. Ἡ θητεία τῶν παρέδρων μελῶν εἶνε ἐτησίᾳ μὲ δικαίωμα ἐπανεκλογῆς.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μελῶν τὸν Πρόεδρον, τὸν γενικὸν γραμματέα, τὸν ταμίαν καὶ τὸν γενικὸν ἔφορον τοῦ Σώματος, ὧν ἡ θητεία εἶνε τριετής. Συνέρχεται δὲ εἰς συνεδρίας τακτικῶς μὲν ἀπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡςάκις ἤθελε κληθῆ ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Τὸ συμβούλιον διοικεῖ ἐν γένει τὰ τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, διορίζει καὶ παύει τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου, ἐγκαθιστᾷ περιφερειακὰς ἐπιτροπὰς ἐν τῇ Κράτει καὶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπονέμει τὰ διπλώματα εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ομάδων, συντάσσει τὸν ὄργανισμὸν καὶ τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς τοῦ Σώματος, ἐπιμελεῖται τὴν ἐκδοσὶν περιοδικοῦ ὡς ἐπισήμου ὄργανου τοῦ Σώματος καὶ βιβλίων χρησίμων διὰ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ἀναγραφομένων ἀναλόγων πιστώσεων εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν του καὶ προνοεῖ ἐν γένει περὶ παντὸς ἀφορῶντος εἰς τὴν πρόδοτον τοῦ Σώματος. Συνεδριάζει ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν. Κατὰ μῆνα δὲ Ἀπρίλιον ἐκάστου ἔτους ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐκθεσὶν περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ συμβουλίου ὡς καὶ τοῦ Προέδρου, τοῦ γενικοῦ γραμματέως, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ γενικοῦ ἔφορου τοῦ Σώματος κανονίζονται ἐκάστοτε διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ὀρίζει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ πενταμελῆ ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας αὐτοδικαίως μέλη εἶνε ὁ γενικὸς γραμματεὺς καὶ ὁ γενικὸς ἔφορος, ὅστις καὶ προεδρεύει αὐτῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία μέλη ἐκλέγονται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἢ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων ἅτινα ἤθελεν ἀναθέσει εἰς αὐτὴν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, β') ἀποφασίζει ἐφ' ὅλων τῶν ὑπηρεσιακῶν καὶ τεχνικῶν ζητημάτων, ἅτινα εἰσάγει ὁ γενικὸς ἔφορος. Εἰς πᾶσαν δὲ συνεδρίασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὁ γενικὸς ἔφορος ἐκθέτει ἐν περιλήψει τὰ ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποφασισθέντα ἢ εισηγεῖται τὰ προτεινόμενα.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν καθηκόντων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς κανονίζονται ἐκάστοτε διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

Ὁ γενικὸς ἔφορος προϊτταται ἱεραρχικῶς ὅλων τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος, διευθύνων καὶ ἐπιβλέπων τὴν τεχνικὴν καὶ πειθαρχικὴν αὐτοῦ λειτουργίαν, ἀσκει τὴν γενικὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων Προσκόπων, ἔχων καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας παρεχόμενα αὐτῷ μερικώτερα δικαιώματα, δύναται δὲ νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τοὺς ἔφορους, τὰς περιφερειακὰς ἐπιτροπὰς ἢ ομάδας τεχνικὰς ὁδηγίας. Ἐντολῇ δὲ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐνεργεῖ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν ταῖς διαφόραις περιφερείαις προσκοπικῶν σωμάτων, λαμβάνων πλὴν ὀδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἐξοδα παραστάσεως ὀριζόμενα ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Σ. Ε. Π. διατηρεῖ ἴδιον οἶκημα ἐν Ἀθήναις περιλαμβάνον

- 1) Τὰ γραφεῖα τοῦ Σώματος.
- 2) Τὴν ἀποθήκην τοῦ Σώματος.
- 3) Δέσχην τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗ

ΚΙ' ΑΛΛΗ ΕΦΕΥΡΕΣΗ

Κύριε διευθυντά: Δυποῦμαι πολὺ ποὺ τόσον καιρὸ σὰς ἐστέρησα τῶν ἐπιστολῶν μου, αὐτὸ ὅμως δὲν ὀφείλεται εἰς ἰδικήν μου ἀμέλειαν, ἀλλὰ εἰς μίαν νέαν ἐφεύρεσιν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, τὴν ὀποῖαν, κάθε παιδί ἢ ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ ἂν δὲν σκάσῃ λόγῳ βλάβης τοῦ σωλῆνος, δύναται νὰ παραμείνῃ μέσα εἰς τὸ νερὸ ὅσῃν ὥρα θέλει ἀπροσκόπτως. Λαμβάνεται ἓνα σωλῆνα κοινὸν ἀπὸ λάστιχο, τὸν βάζετε στὸ στόμα σας, μπαίνετε εἰς τὸ νερὸ καὶ πᾶτε εἰς τὸν μπᾶτο τῆς

θάλασσας καὶ ὄχι μόνον εἰσθε ἀσφαλῆς ἐκεῖ κάτω διότι ἀναπνέετε ἀπὸ τὸν σωλῆνα, ἀλλὰ καὶ πιάνετε καὶ καβούρια ἢ καὶ κανένα σουγιά ἂν σὰς ἔπεσε στὸ νερὸ ἢ ὅτι ἄλλο. Τώρα ποὺ ἡ θάλασσα εἶνε γεμάτη θησαυροὺς, ἐπειδὴ ἐπνίγηκαν τόσα βαπόρια ἢ ἐφεύρεσι μου θὰ πλουτίσῃ πολλὰ παιδιὰ. Διὰ πᾶσαν λεπτομέρειαν ἀπευθυνθῆτε εἰς τὴν εἰκόνα ποῦ σὰς στέλνω. Ταῦτα ἄνευ ἐτέρου μετὰ πάσης ὑπολήψεως.

Κοντορεβιθούλης

Σημ. τοῦ Ἐφευρέτου: Εἰς τὴν εἰκόνα ἐξέχασα νὰ πιάσω τὴ μύτη μου γιὰ νὰ μὴ ἀναπνέω ἀπὸ τὴ μύτη.

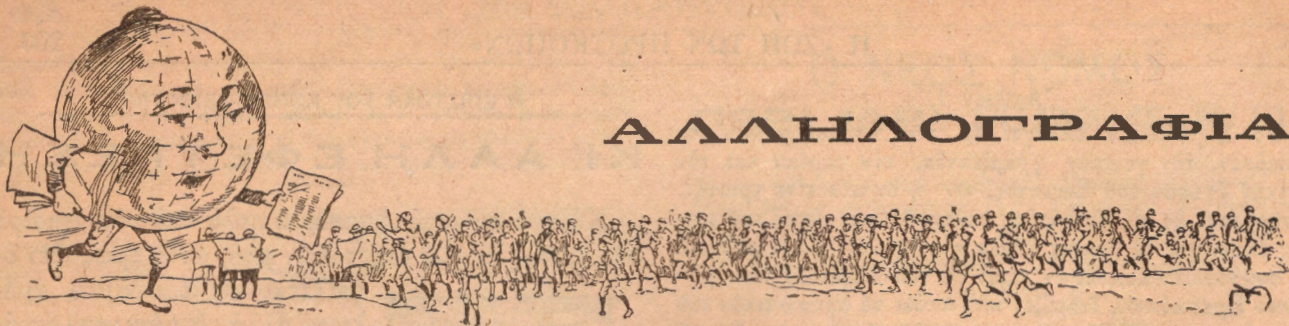
Τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων καὶ τῆς ἀποθήκης ἀποτελεῖται:

- 1) Ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ μὲ βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως καὶ μισθὸν δραχμῶν 400 κατὰ μῆνα.
- 2) Ἐξ ἑνὸς Λογιστοῦ μὲ βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως καὶ μισθὸν δραχμῶν 320 κατὰ μῆνα.
- 3) Ἐκ δύο γραμματέων καὶ ἑνὸς ἐπιμελητοῦ ἐπὶ τοῦ Περιοδικοῦ καὶ τῶν ἐκδόσεων τοῦ Σώματος, μὲ βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως καὶ μισθὸν ἐκ δραχμῶν 240 κατὰ μῆνα.
- 2) Ἐξ ἑνὸς ἀποθηκαρίου μὲ βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως καὶ μισθὸν δραχμῶν 240 κατὰ μῆνα.
- 5) Ἐξ ἑνὸς βοηθοῦ ἀποθηκαρίου μὲ βαθμὸν γραφέως α' τάξεως καὶ μισθὸν δραχμῶν 160 κατὰ μῆνα.
- 6) Ἐκ μιᾶς δακτυλογράφου μὲ μισθὸν ἐκ δραχμῶν 150 κατὰ μῆνα, καὶ ἑνὸς κλητῆρος μὲ μισθὸν δραχ. 100 κατὰ μῆνα.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον δύναται ν' ἀποφασίσῃ περὶ προσθέτου ἀποζημιώσεως τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Περιοδικοῦ διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν χειρογράφων τῶν ἐκδόσεων τοῦ Σώματος καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ διὰ ποσοστῶν ἐκ καθαρῶν κερδῶν τοῦ Περιοδικοῦ.

Διὰ Β. διατάγματος δύναται, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Σώματος, τῇ προτάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ν' αὐξάνῃ ἢ ἐλαττωθῆ τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΩΜΑ-ΕΛΛΗΝΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

BIBΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΥ

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟ Β' ΤΑΞ.

Αυτό ακριβώς
είνε το εξώφυλλο του νέου εγχειριδίου «Απαιτήσεις για
μαθητευόμενο Β' Τάξεως» που εξέδόθη και πωλείται 30
λεπτά το ένα. Το εξώφυλλο στο βιβλίο είναι τυπωμένο
με μαύρη και πράσινη μελάνη.

Κυρίους, κυρίους:

— Γιάννη Κατσούλη, Πάτρας. 'Ο κ. Μελάς είνε στο έξωτερο και θά λείψη ίσως μερικούς μήνας ακόμα. Τήν επιστολή σας τήν διεβίβασαμε εις τόν αντίκταστατη τού κ. Μελά, κ. Μίνδλερ, ό όποιός είνε τώρα ό Γεν. Έφορος τού Σώματος, Φιλλάδια εστάλησαν.

— Σ. Σαμαράν, Καβάλλα. Συνδρομηται ένεγράφησαν. Σας ευγνωμονούμεν για τό ευγενές σας ενδιαφέρον.

— 'Ιωάνν. Γκράβ. Γουραρότ. Θά δημοσιευθί εις τό επόμενον.

— 'Όταν γράφετε για έφοδια ή για βιβλία παρακαλείσθε να γράφετε στην 'Αποθήκη και όχι στη διεύθυνση τής «Ζωής τών Προσκόπων». Μόνον αν γράψετε στην αποθήκη θά σας σταλούν τά είδη γρήγορα.

— Γεώρ. Πλουμήν, Χιον. Έλήφθησαν. Είς τό επόμενον φύλλον.

— 'Ένα γεμάτο ένθουσιασμό για τό προκοπισμό γράμμα μου γράφει ό κ. Μ. Φ. Λαζαρίδης (Π. Ι. Ο. Λέσβου.) Τό ώραιον γράμμα καταλήγει ώς εξής: «Ζήτω ή «Ζωή τών Προσκόπων» και ό Προσκοπισμός! Ζήτω ή Σμύρνη!»

— Χ. Ν. Π. Β'. 'Ανεξάρτ. Τάγμα. Έδεσσα. Ευχαριστούμεν. Τό άλλο εις επόμενον φύλλο.

— Τά «Ελληνικά Νέα» θά βγουν με άλλο όνομα προσεχώς. Θά σας πούμε εις τό επόμενο τεύχος. Έτοιμασθήτε για κάτι πρωτοφανές. Αυτό μόνο σας λέμε!

— Α. Ν. Βασιλειάδην, Ένχλην 9. Ο. Α. έλήφθη. 'Αν έγκριθί θά δημοσιευθί προσεχώς.

— Σ. Β. Τυραδέλλην, Π. Ι. Ο. Λέσβου. 'Επίσης ώς άνωτέρω.

— Π. Δ. Γλέζον, Ένταΰθα. 'Ισως πρόκειται περι συμπόσεως. Θά εξακριβώσουμε όμως. Πάντως πρέπει να ξέρετε, ότι δεν είνε δύσκολο, ό,τι βλέπετε δημοσιευμένο εις ένα περιοδικό να έχη δημοσιευθί πρό ετών σ' ένα άλλο. Σ' όλα τά περιοδικά τού κόσμου συμβαίνει αυτό, άφού δεν είν' εύκολο ό άρχισυντάκτης να χη μέσα στο κεφάλι του πρόσφατο πάν ό,τι έδημοσιεύθηκε σέ παλαιά και νέα περιοδικά.

— 'Αναστ. Γάκιαν, Τ. Τ. 915. Έλήφθη. 'Αν εγκριθί θά δημοσιευθί εις προσεχές φύλλο.

— Από τό Βόλο μάς γράφουν τά εξής: «'Όπως κάθε Κυριακήν και ήμέραν άργίας ούτω και χθές (Κυριακήν 5 Μαΐου) οι πρόσκοποι μαθηται και εργατικοί έκαμον τήν συνήθην των έκδρομήν έκτελέσαντες διαφόρους άσκήσεις, που αναπτύσσουν τόν νουν και τό σώμα των και λοιπάς άσκήσεις χρησίμους δια τόν άγώνα τής ζωής. Μετά τάς άσκήσεις ό Έφορος κ. 'Ηλ. Μέρος ώμίλησε περι τής Σμύρνης, περι τού ύποδούλου Έλληνισμού τής ζωτικότητος τής Φυλής και τής άποστολής αυτής έν τώ έκπολιστικώ έργω τής 'Ανατολής.

— Στο επόμενο αι λοιπαι λύσεις τών Διαγωνισμών

— 'Επίσης στο επόμενο χωρίς άλλο ό Κοντορεβιθούλης.

— 'Ωρεβουάρ λοιπόν στο άλλο φύλλο.

'Ο Ταχυδρόμος σας.

